

ИБАРСКЕ НОВОСТИ

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИЧКА И ДРУШТВЕНА ПИТАЊА

ГОДИНА XXIV

БРОЈ 913

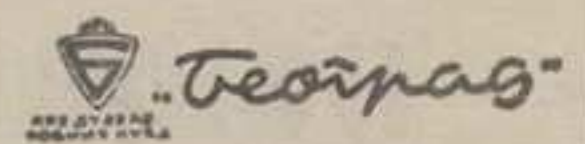
КРАЉЕВО

8. ЈАНУАР 1971.

ЦЕНА 50 ПАРА

Рукописи се не враћају

ПОСЕТИТЕ
РОБНУ КУЋУ

У КРАЉЕВУ

СВЕЧАНОСТ ПОВОДОМ ПУШТАЊА У РАД
РАДИО-СТАНИЦЕ У КРАЉЕВУ

УСПЕШАН СТАРТ РАДИО-КРАЉЕВА

УЧИ НОВЕ ГОДИНЕ ОТПОЧЕЛА РАД РАДИО-СТАНИЦА КРАЉЕВО. У ПРИСУСТВУ ВЕЛИКОГ БРОЈА ЗВАНИЦА, РАДИО-СТАНИЦУ У ЕКСПЕРИМЕНТАЛНИ РАД ПУСТИО ПРЕДСЕДНИК СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ДР МИЛЕНКО МОЈСИЛОВИЋ.

Прошлог четвртка, тачно у 10 часова, Радио-Краљево почео је да емитује свој експериментални програм. Велики број гостију, на свечаном отварању, између којих: Владу Неоричића, директора Радио-Београда, др Миленка Мојсиловића, Крагујевац, Врњачка Бања, Светозарево, Младеновац, Ваљево и Нови Пазар.

Склерки Радио — Краљево: Снежана Миловић и Миодраг Качаревић

председника Скупштине општине, Бурђа Сеничића, секретара ОК СКС, Саву Савића, председника ОК ССРН, Миланина Петровића, председника Општинског синдикалног већа, и друге друштвено-политичке раднике и госте, поздравео је Миодраг Ђокић, досадашњи директор Радио-станице у Краљево.

На свечаности, поводом отварања Радио-станице, за пажено је присуство и представника ЈНА, предузећа „Југореклам“ из Београда, које је изводило радове, као и представника радио-станица: Чачак, Крушевац,

општине Краљево, на својој седници од 3. јуна 1965. године, донео је коначно одлуку о изградњи радио станице — рекао је у свом излагању Миодраг Ђокић. — Ова радио-дифузна установа треба да постане специфична веза између грађана и политичко-представничких органа друштвене заједнице. Радио — Краљево ће стално настојати да буде трибина за размену мишљења ставова и искустава а у циљу бржег и успешнијег разрешавања друштвених противуречности.

Миодраг Ђокић је даље напоменуо да ће Радио —

Краљево бити потребна активна помоћ и подршка свих друштвено-политичких фактора општине и то како у подизању квалитета радио-програма, тако и у решавању кадровских и материјално-финансијских проблема.

Укупна оснивачка улагања за потребе изградње Радио-станице, која су извршена у времену од 30. јуна 1966. године, па до 25. јуна 1970. године, када су први пут обезбеђена инвестициона средства за покривање инвестиционог програма изградње, износила су 272.000 нових динара. Из ових сред

Пуштањем у рад студија и техничке режије, завршен је прва фаза изградње Радио-станице Краљево. Боље речено, студио Краљево је оспособљен да: снима, монтира и емитује све врсте говорних и говорно-музичких (Наставак на 3. страни)

Нова година без снега

Краљево — Као ретко која 1971. година дочекала је у бучном и веселом расположењу. Новогодишња атмосфера наступила је знатно раније, а то се могло приметити по журби грађана на улицама, гужвама у трговини, куповини великог броја прасади и живине, као и великим количинама пића.

Свега је било у изобиљу само није било снега. Температура ваздуха подсећала је на пролеће да су се сви чудили овако топлим времену. Вели амбијент заменила је права пролећна киша са пљуском која је лила као из каблова. Ипак, Нова година без снега није утицала да на свим местима где је органи

зован дочек Нове године буде весело. Док су сви хотели, ресторани, друштвене просторије били испуњени до последњег места, док се играло и весело, пило и љубило, у неким деловима града многим је пресела Нова година без струје и воде. О тим невољама грађани читајте на 10. страни.

НА ЗАЈЕДНИЧКОЈ СЕДНИЦИ СВИХ ВЕЋА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ КРАЉЕВО

УСВОЈЕНИ ОСНОВИ ЕКОНОМСКЕ ПОЛИТИКЕ ОПШТИНЕ КРАЉЕВО

Крајем прошле године (28. децембра) одржана је заједничка седница свих већа Скупштине општине Краљево. Одборници су после више часова дискусије у разма трању Нацрта Основа економске политике општине Краљево, за 1971. годину једногласно усвојили овај документ у коме су садржане мере за акције свих друштвених фактора на плану стабилизације привреде.

У дискусији и предлозима одборника доста је пажње

посвећено пољопривреди и проблемима села, па су тиме само још више подржани они ставови садржани у усвојеним основама економске политике.

Скупштина је на овој седници донела још низ решења из области привреде и извршила избор и именовање по расписаним конкурсима.

На крају ове седнице, последње у прошлој години, председник др Миленко Мојсиловић, захвалио се одборницима на сарадњи у раду и честитао им, као и свим грађанима Нову 1971. годину.

постављен је Добросав Гемаљевић, досадашњи директор „Ибарских новости“.

Такође, дата је и сагласност на одлуке радничких савета за интеграцију угоститељских предузећа из Матарушке Бање и Боготовачке Бање, — у јединствено здружено предузеће „Матарушка Бања“ у Матарушкој Бањи.

У кадровској политици, због одласка на нову дужност, Драгутин Марковић раз

решен је досадашње дужности начелника Секретаријата за привреду, финансије и друштвено планирање СО Краљево, а Тешки Ракославић је постављен за директора Геодетске управе у Краљево.

Из области културе и просвете, укинут је Универзитет за образовање одраслих у Ушћу, због оснивања Дома културе у Ушћу.

Ј. Л.

ИЗГРАДЊА СПОМЕН-ПАРКА У КРАЉЕВУ

ПРИКУПЉАЊЕ СРЕДСТАВА

Управни одбор Фонда за изградњу Спомен-парка упутиће свим грађанима општине Краљево и краљевчанима који живе у другим местима предлог да удруже средства у изградњу Спомен-парка. Овај предлог, у форми писма, умножен у више хиљада примерака, већ се упућује грађанима запосленим у радним организацијама, а за чије се наше листе, доносио га у целини.

Поред уплате на жиро рачун Фонда за изградњу Спомен-парка, или директне уплате у Фонду (зграда Скупштине општине Краљево, каменарија 109), запосленим грађанима биће омогућено да обавесте благајну своје радне организације да њихову помоћ уплаћује на жиро

рачун Фонда при подизању личних доходака.

Поред новчаних уплата Фонд за изградњу Спомен-парка прима и обвезнице зајма за помоћ Скопљу, као и друге вредносне папире.

Другови у Фонду за изгра

дњу Спомен-парка посебно истичу да је акција удруживања средстава за изградњу потпуно добровољна и да ће сваки прилог бити прихваћен са захвалношћу без обзира на износ.

П. Ј.

ПОСТАВЉЕЊА И РАЗРЕШЕЊА

На последњем заседању Општинске скупштине у Краљево, под председништвом Миленка Мојсиловића, дала је своју сагласност за интеграцију Радио - станице Краљево — Новинској установи „Ибарске новости“ у Краљево, за директора интегрисане Новинско-издавачке и радио-установе „Ибарске новости“, као и за главног и одговорног уредника,

Велики успех Органа јавне безбедности у Сјеници

УХВАЋЕНИ ШВЕРЦЕРИ ОРУЖЈА И ДУВАНА

★ У спортској торби педесет пиштоља

страна 2

На проширеној седници Пленума Савеза синдиката општине Краљево

САМОУПРАВЉАЊЕ — НЕШТО НАЈСВЕТЛИЈЕ У НАШЕМ СИСТЕМУ

Првог радног дана у Новој 1971. години, у разговору са Милацином Петровићем, председником Општинског синдикалног већа Краљево, интересовали смо се којим је проблемима била посвећена последња проширена седница Пленума Општинског синдикалног већа, коју њени учесници истичу као врло успешну. Петровић је одговорио:

— На тој седници, децембра прошле године, расправљало се о наредним изборима у Синдикату, одмору и рекреацији радника наше комуне, о формирању клуба самоуправљача и дочеку на ших радника који су привремено запослени у иностран

ству. У Синдикату врше се избори после сваке две године и садашње руководство ове организације жели да те принципе испоштује.

Синдикалне подружнице на годишњим скупштинама треба да анализирају свој рад и изврше избор нових руководства. Оне том приликом треба без резерве, у радној атмосфери и демократској дискусији, да разоткрију појаве и њихове носе ове гушења у раду самоуправних органа. Треба јавно да кажу шта је синдикат урадио на бољој продуктивности радне организације у којој делује као друштвено политичка организација. (Наставак на 2. страни)

На проширеној седници Пленума Савеза синдиката општине Краљево

САМОУПРАВЉАЊЕ — НЕШТО НАЈСВЕТЛИЈЕ У НАШЕМ СИСТЕМУ

★ Разговор са Милашином Петровићем, председником Савеза синдиката општине Краљево

(Наставак са 1. стране)

Наши избори треба да пре дстављају договор за мобилизацију радничке класе ради реализације програма стабилизационе мера, повећања продуктивности рада, расподеле дохотка према раду, из ради средњорочних планова у комуни и тако даље.

На питање како замишља рад Конгреса самоуправљања који треба да се одржи у другој половини маја ове године, председник Милашин Петровић, изнео је ово мишљење:

— Конгрес, тако сматрам, треба да садржи моћ самоуправљања, да изврши његову допуну и да га верификује, као нешто најсветлије у нашем систему. Конгрес ће заузети одређене ставове за даљи развој самоуправљања у нашој земљи. Морам да кажем и то, да ми очекујемо од скупштине и подружница синдиката у периоду избора, да обележе и жигушу отворено све недостатке у раду самоуправљања и да истакну најпозитивнија кретања која се одвијају на плану афирмације непосредног произвођача и органа управљања која ће се користити за даље задатке, акције непосредних произвођача за решавање свих проблема и противуречности у радним организацијама на самоуправним основама.

На питање шта то треба да се разоткрије на изборним састанцима чланова синдиката, Петровић је био кокретнији, па је наставио:

— Мислим да треба разоткрити оне појединце који не поштују самоуправне договоре, који малтретирају радне људе, злоупотребљавају своје функције и положаје на којима се налазе у радној организацији, који се супростављају развоју непосредног одлучивања, расподеле дохотка према раду, боре се за уравниловку, против увођења стручних кадрова у радне организације и др. Сматрам да према таквима, без обзира на каквим се радним местима налазе, не можемо бити помирљиви, ако желимо, а ми то хоћемо, даљи прогрес нашег самоуправног система.

Одговарајући на питање шта је карактеристично у активности Синдиката наше општине у другом полугођу 1970. године председник Општинског синдикалног већа је рекао:

— Друго полугође је протекло у сложеном динамичном предструктурирању синдиката.

— У чему се то огледа?
— Па у томе што су синдикалне подружнице, фабрички одбори, струковни одбори и Општинско синдикално веће, нашли себе кроз низ активности у нашој комуни, а

то су: организација годишњих одмора, организовање радничко спортских такмичења под називом „Радничке спортске игре“. Ове игре одржане су у склопу свечаности поводом доласка воза „Братство јединство“. Поред тога у прошлој години значајно је у раду синдиката и то што су усвојени многи заједнички задаци друштвено-политичких организација и Скупштине општине као: самоуправни договор ради запошљавања радника, стабилизација тржишта, укључивање синдиката у израду Основа економске политике општине за 1971. годину, који су донети на последњој седници Скупштине општине и тако даље.

Како је синдикат помогао интеграционе процесе у приреди?

— На тим питањима многе синдикалне подружнице биле су активне. Дошло је до интеграције између приличног броја наших радних организација. Пошто је важи

лист писао о томе, не бих желео да набрајам које су се то све организације интегрисале. Синдикат је помогао и помаже многим радним организацијама да се кадровски оспособе са млађим стручњацима, са стручњацима уопште без којих се не може одвијати савремени процес производње.

Да ли би желели нешто да кажете о координацији у раду Општинског синдикалног већа са другим друштвено-политичким организацијама наше општине?

— Сарадња са Скупштинском општином, Општинским комитетом Савеза комуниста, Општинском конференцијом Социјалистичког савеза, Савеза омладине и са другим организацијама је у потпуности остварена. Јединствено делујемо у реализацију програма који нас уједи-

њују у акцијама за решавање привредних и других проблема наше комуне.

И на крају нашег разговора Милашин је говорио о начину и терминима спровођења избора у Синдикату па је између осталог рекао:

— Избори треба да се спроводе до 15. фебруара у синдикалним подружницама, фабричким сједишњима, предузетим одборима и струковним одборима до 1. априла, а до краја 1971. године у Општинском синдикалном већу. Циљ ових избора, поред осталих задатака, треба да буде да се за синдикалне акције изабере млади људи

који ће успешно моћи да раде у рукама синдиката. Међу њима треба да буде што више жена, радника, техничара, инжењера, економиста и свих других струкова, зависно од делатности радне организације и радних људи који раде у њој, као и старијих синдикалних активиста, који ће, сви заједно, бити носиоци одговорности и акција за успешно постављање наше организације у борби за спровођење одлука Прве конференције Савеза комуниста Југославије.

Разговор водио:
Д. Гемаљевић

Краљевачка хроника

ВЕЛИКО ИНТЕРЕСОВАЊЕ ЗА ЕМИСИЈЕ РАДИО-КРАЉЕВА

Краљево — Од како је уочи Нове године почела са емитувањем програма, у просјорије Радио-Краљево из дана у дан повећава се број слушајалаца који преко емисије „Поздрави и жеље“ желе својим рођацима, пријатељима и комшијама да упуте по здрав или честитке уз одабрану песму. Ова емисија је на програму сваког дана од 14.30 до 15 часова, а недељом и државним празницима од 12.30 до 13.30 часова. Поздрав или честитка преко недеље стају 10 нових динара, а недељом 20 динара. Иначе, уплате за ову радио слушану емисију примају се сваког радног дана од 7 до 15 часова, на шестом спрату Дома друштвених организација, со-

ба број 5, у Ваљевцу у киоску „Борбе“, у Матарушкој Бањи у киоску код хотела „Жича“, а на Ушћу у киоску „Борбе“. Ускоро ће се отворити претплата места и у Врњачкој Бањи, Витковцу и Лађевцима.

БЕРБЕРСКИ САЛОН НА АУТОБУСКОЈ СТАНИЦИ

Краљево — Уочи нове године берберско-фризерска за друга „Солидност“ отворила је у холу чекаонице на аутобуској станици берберско-фризерски салон који ће пушницима пружати услуге током целог дана. Овај салон, четврти по реду у Краљеву, радиће и недељом.

ВЕЛИКИ УСПЕХ ОРГАНА ЈАВНЕ ОБЕЗБЕДНОСТИ У СЈЕНИЦИ

УХВАЋЕНИ ШВЕРЦЕРИ ОРУЖЈА И ДУВАНА

★ У спортској торби педесет пиштоља

Органи јавне безбедности у Сјеници за два дана ухватили су неколико опасних шверцера оружја и дувана.

Када се Хајро Лековић из Новог Пазара у рано поподне обрео на Пештерској висоравни није ни слутио да ће убрзо бити ослободен теške спортске торбе коју је с муком носио на леђима и под којом је посретао, али је упорно и даље ходао. Имао је јаки разлог који му је давао снаге да не осећа умор јер је у неугодној спортској торби носио око 50 комада нових пиштоља марке „Збројовка“ у оригинал фабричком паковању: сваки пиштољ са два шаржера и четкицом за чишћење, иначе најновије производње. Ако се то прерачуна у новац, онда би изнело замашну суму од пара од 6 милиона ст. динара, јер је са сигурношћу утврђено да се овакви пиштољи продају „испод руке“ по 1.200 динара.

Не одаје организацију

Уз помоћ грађана из Новог Пазара од којих су добили обавештење, органи безбедности у Сјеници ухватили су Хајро Лековића на Пештери код села Рамошева и лишили га слободе. Окривљени је признао да су његови пиштољи али не одаје организацију која се бави кри-

јумчарењем и пласирањем оружја у недозвољену трговину. Иначе, из документације се види да се његово занимање искључиво састоји из кријумчарења, јер је само у овој години прешао границу више од четрдесет пута.

Сличну судбину доживео је тих дана и Кадрија Шкријел из Боршнице код Тутина. Када је први пут ухваћен у Карајуклића Вучарима са 43 кгр. резаног дувана који му је одузет, схватио је то као „лош дан“ и наставио са истим послом. После недељу дана поново је ухваћен на истом месту, овога пута са 70 кгр. резаног дувана и 1.220 туцади папира за завијање цигарета. Посао је обављен уз помоћ саучесника Бећира Куртовића и Хајрије из села Долића код Сјенице. Интересантно је да је дуван у фабричком паковању македонске и херцеговачке производње, а папири за завијање цигарета бугарске производње.

Окривљени Хајро Лековић је у истражном затвору, а општински јавни тужилац у Сјеници Љуца Хидајет је поверио истрагу истражном судији Општинског суда Вукашину Бошковићу. Иначе, за кривично дело недозвољене трговине по чл. 226 ст.3 КЗ предвиђа се казна до 5 година строгог затвора. Изгледа да шверцере не погађа много

Изградња Спомен-парка у Краљеву

АПЕЛ КРАЉЕВЧАНИМА И ПРИЈАТЕЉИМА КРАЉЕВА

★ ПИСМО ГРАЂАНИМА КРАЉЕВА, КРАЉЕВЧАНИМА У ДРУГИМ МЕСТИМА И ПРИЈАТЕЉИМА КРАЉЕВА.

Драга другарице,

Драги друже,

Упознати сте са извршеним припремама за изградњу Спомен-парка у Краљеву, на месту где су фашисти, у октобру месецу 1941. године стрељали 6.000 људи, жена и деце из свих крајева земље, у првом реду радника — који су радили у краљевачким фабрикама и радионицама.

Изградња Спомен-парка треба да почне у пролеће 1971. године, по пројекту архитеката Драгути на Ковачевића и Спасоја Паја Крунића. Пројекат предвиђа уређење гробница стрељаних, уређење алеје партизана, изградњу споменика, изградњу амфитеатра за 30.000 људи и изградњу зграде музеја.

Да би се реализовао овај значајан пројекат потребна су знатна материјална средства, која друштвена заједница не може да обезбеди у потпуности — иако ће изградња, по фазама, трајати неколико година, те је Фонд за изградњу Спомен-парка — и због значаја овог догађаја, одлучио да покрене ширу акцију за обезбеђење средстава.

Пошто су акцију за изградњу Спомен-парка покренули грађани Краљева и шира јавност, слободни смо да Вам се на овај начин обратимо за учешће у финансирању изградње Спомен-парка. Поред тога, достојно обележавање места на коме су стрељани грађани из разних крајева земље, морална обавеза је свих нас.

Уколико желите, молимо Вас, одговарајућа средства уплатите на жиро рачун Фонда за изградњу Спомен-парка у Краљеву, број 618-652-41 код Народне банке у Краљеву.

Захваљујемо се на разумевању, које показујете у реализовању ове наше акције на уређењу гробница и подизању споменика радницима и другим грађанима нашега града и наше земље, који су пали октобра месеца 1941. године у Краљеву.

У вези са прикупљањем финансијских средстава за изградњу Спомен-парка, напомињемо да свака — макар и симболична сума, поред финансијског ефекта значи моралну подршку и солидарност у акцији за достојно обележавање најтрагичнијег догађаја из историје града Краљева.

ЗА УПРАВНИ ОДБОР
ФОНДА ЗА ИЗГРАДЊУ СПОМЕН-ПАРКА
Инж. Милан Поповић, с. р.

Чуло се, видело се...

ПРАШИНА

У дискусији на XV седници одборника свих већа Скупштине општине Краљево, један је одборник рекао да су неки директори предузећа на сталном нишану штампе, која их много критикује.

— За добрим хатом, прашина се диже, — додати други одборник из средине сале и тако настаде краткотрајни смех.

ни. У граду су се често стварале сцене карактеристичне једино за Дивљи Запад. Чувари реда нису били ефикасни у свако доба, па су им грађани због тога упућивали записке.

Ситуација се потпуно изменила у прошлој години када је у град дошло више милиционера, а од пре неколико месеци постављен је и нови начелник СУП-а Рамиз Турковић, претходни председник ОК ССРН. Он је веома енергично почео да спроводи закон у пракси. За vrlo кратко време су предузете мере против силеџија и прекршилаца јавног реда. Новонастала ситуација су позитивно оценили сами грађани на свим зборовима бирача као и на последњој седници Општинске скупштине. Дата је подршка оваквом раду органа јавне безбедности, а начелник СУП-а Рамиз Турковић награђен је златним часовним ком за постигнуте успехе и изванредно залагање.

„Наш посао је велики и одговоран, готово да никада немамо одмора. — рекао нам је Рамиз Турковић. Посебно бих истакао нашу одличну сарадњу са грађанима, друштвено-политичким организацијама и правосудним органима који нам увек пружају несребичну подршку и помоћ.“

М. Марковић

ТУТИН

ПОСЛЕ ИЗВРШЕНЕ ПРЕРЕГИСТРАЦИЈЕ ЧЛАНСТВА БИВШЕГ ОГРАНКА СК ПРИ ДОМУ ЗДРАВЉА У ТУТИНУ

13 ЧЛАНОВА ВАН ОРГАНИЗАЦИЈЕ СК

— У САВЕЗУ КОМУНИСТА ПЕМА МЕСТА НИ ЗА УПРАВНИКА, ПОМОЋНИКА УПРАВНИКА И ШЕФА РАЧУНОВОДСТВА ДОМА ЗДРАВЉА.

Због непридржавања Програма и Статута СКЈ, антипартијског рада и неспровођења заузетих ставова и закључака СК, Општинска конференција СК у Тутину на својој другој седници од 26. септембра 1970. године донела је одлуку о распуштању Огранка Савеза комуниста при Дому здравља у Тутину. Још тада је утврђено да је у Дому здравља у Тутину створен политички бункер који се управо супротставља Савезу комуниста, сјутава његове акције и удара клипове у токове свих акција у овој општини. На истој седници овлашћен је Општински комитет да утврди појединачну одговорност свих чланова распуштеног Огранка. Општински комитет је формирао комисију која је радила пуна три месеца и припремила материјал за Комитет и Конференцију на основу којег је и извршена пререгистрација чланства овог Огранка.

Комисија, а преко ње Комитет и Конференција дошли су до закључка да је заиста било оправдано што је Огранак распуштен. Овај Огранак већ две године и није живео, нити радио. То је искористила група руководелих људи, бивших чланова СК који су сву власт узели у своје руке. Органи самоуправања су служили само као параван иза кога су се криле многе слабости и деформације.

Зато је Општинска конференција СК на својој последњој седници од 27. децембра 1970. године, утврђујући појединачну одговорност сваког члана распуштеног Огранка СК, закључила да се у Савез комуниста могу пререгистровати — вратити 18 чланова, а да их 13 нису за враћање у Савез комуниста.

Враћени су у Савез комуниста: Фикић Алија, Бахтиревић Соко, Вељовић Станимир, Вељовић Вујадин, Даздаревић Јусуф, Даздаревић Хилмо, Соколовић Неџиб, Сташевић Звонимир, Факић Рамиз, Хаџић Селман, Ђо Шић, Адемовић Хабиб, Феризовић Венџа, Гегић Салко, Тузовац Руждија, Кучевић Ахмедин, Кријешторач Фатима и Хаџић Шућо.

У слици и речи РАШЧАНСКИ ПЕНЗИОНЕРИ

Поводом одласка у пензију четрнаесторице радника Грађевинског предузећа „Брвеник“ из Рашке први пут је организован 31. децембра прошле године свечани заједнички испрајни. Свечаности су, поред слављеника, присуствовали чланови радничког савета, директор и секретар предузећа.

Председник радничког савета Живорад Коларевић уручио је будућим пензионерима ручне сатове у знак пажње од предузећа у коме су провели већи део свог радног века.

Д. Радуловић

КРАЉЕВО: Забележено у Заводу за запошљавање

НАЛЕПШЕ ЈЕ У СВОЈОЈ ЗЕМЉИ

— Хвала вам, другови, на овако топлој пријему који је, узгред речено, први пут приређен нама који радимо по „разним Европама“ како неко рече. Хвала вам, кажем, али се ово не односи на службеницу у банци која ми је преко воље и као батиницом натерана заменила девизе које сам донео, — рече у Заводу за запошљавање негде пред новогодишњу ноћ ви соко квалификовани машинбравар већ пет година запослен у једној фирми у Западној Немачкој.

Састанак је, на иницијату Координационог одбора, сазван да би се нашим радницима привремено запосленим у Немачкој пружице иницијативе о нашој комунистичкој привреди и могућности запошљавања повратника. Исто тако требало се упознати и са условима живота и рада наших радника. Разговорима су, поред двадесетак радника, присуствовали представници Општинске конференције СК, Скупштина општине, банке, Завода за запошљавање, Општинског синдикалног већа, Основне привредне коморе и Централног већа Савеза синдиката Југославије.

А. С.

Још један успех СУП-Краљево БРАНКО СЛОВИЋ у истражном затвору

Проневера која је извршена у продавници „Ослобођење“ краљевачког предузећа „Тргопромет“ превазишла је све које су се до сада дешавале у граду. Тек када је по словима продавнице Бранко Словић побегао установљено је да мањак у продавници износи око 30 милиона старих динара, колико отприлике износи целокупна залиха робе у радњи.

У овом случају радници СУП Краљево забележили су још један успех. Захваљујући напорима више инспектора Миливоја Бујића и милиционера Миливоја Ивковића проневеритељ је ухваћен одмах после доласка у Краљево и сада се налази у истражном затвору.

УСЕЉЕЊЕ У НОВЕ СТАНОВЕ

Ову нову годину 34 радника Секретаријата за унутрашње послове дочекали су радоснији него иначе — усељењем у нове станове. Први пут је радницима СУП-а да та већа количина станова у насељу Зелена Гора.

На тај начин, како нам је изјавио начелник СУП-а Миша Рудњанин, решени су најтежи случајеви тако да од старих радника више нема ни једног коме није решено стамбено питање. У Секретаријату за унутрашње послове надају се да ће постепено решити и остале стамбене проблеме.

НИСУ ВИШЕ ПОСЛЕДЊИ

Годинама су радници СУП таворили на последњем месту листе личних доходака.

У току прошле године повећани су лични доходи тако да су сада услови знатно побољшани. Ово је први пут да су се лични доходи радника померили са последњег места.

Награђени милиционари

Традиционалну награду „Тргопромета“, којој се ове године придружила и награда председника Скупштине општине Краљево добило је 7 милиционара Секретаријата за унутрашње послове.

Награду председника Скупштине општине до. Миленка Мојиловића и једног броја привредних организација добили су: Вито Вакучевић, саобраћајни милиционар, Славко Бошкић, саобраћајни милиционар, Вожа Стојановић, милиционар детективне службе, Александар Васић, милиционар у пошты и Пера Цвејић, саобраћајни милиционар. Награде су били тражили фотоапарат и штоф за одело.

Награду „Тргопромета“ добили су Рашко Вежић милиционар позоришник и Јелена Мир Стевић, радник криминалистичке технике.

На овај начин, по традицији, олато је познатије свим радницима СУП.

М. Пантовић

Податак да са подручја краљевачког Завода за запошљавање има на привременом раду у иностранству око 700 радника можда и није толико забрињавајући. Забрињава оно што се чуло у разговорима: лоши услови смештаја и исхране, закидане послодавца приликом исплате, отказ власника фирме због болести радника и низ других питања. Оно што највише забрињава јесте податак да многи наши радници не знају своја права, да их нико није поближе и детаљније упознао с њима.

— Истина, постоје код нас радници који су послати, ваљда, да се нађу у иностранству. Али, ствари стоје мало другачије. Поједини социјални радници као да су дошли у Немачку да се нађу при руци власнику фирме, јер услуге нашим људима наплаћују, а објашњења дају тако да она увек иду на руку власнику фирме. По реч тога, траже од наших радника и по 100 марака да би им нашли боље плаћено и лакше радно место. Нипта бољи нису ни тумачи (као они у Манхајму) који траже да им се за сваку услугу коју учине плати и до 10 марака — каже један наш радник на раду у фабрици „Forn“ у Манхајму.

Жалби се подоста чуло. Не само на оне који су послати да се нађу при руци на шим радницима, већ и на оне који су дошли на привремену рад. Јер, речено је у разговорима, требало би више водити рачуна коме се одобрава одлазак на рад у иностранство. Због њиховог понашања и репрезентовања земље. Није претерано рече но је, ако се каже да су се некада Немци отимали за наше раднике, док сада наше раднике нећемо отимати. Уколико их и примају онда их постављају на слабије плаћена радна места.

После дужег разговора и изношења услова под којима живе и раде, присутне раднике је председник Општинског синдикалног већа Милашин Петровић упознао са развојем комуне и привреде као и могућност за запошљавање радника повратника у нашу земљу. Као једна од могућности бржег запошљавања јесте уплата девиза на рачун наших предузећа за отварање нових радних места. У излагању председника Општинског већа синдиката посебно је наглашено да Синдикат предузима све кораке да би нашим радницима привремено запосленим у иностранству олакшао боравак тамо и омогућио да се усаврше у својим звањима, јер се у најближој будућности очекује повратак радника својим домовима и породицама, на радна места у својим предузећима, која траже стручне кадрове.

УСПЕШАН СТАРТ РАДИО — КРАЉЕВА

(Наставак са 1. стране)

дан емитовати експериментални програм на таласној дужини 306 метара у заједници са Радио — Чачком.

У међувремену Радио-Краљево је стигао велики број поздравних телеграма од привредних организација, установа, појединаца и других радио-станица.

Међу првима Радио — Краљево су пожелеле успешан рад радио-станице. Младеновац, „Борбе“ студија, Б. Крагујевац, Ваљева, Крушевца, Београда и Приштине.

На крају треба рећи да је успешно остварена интеграција Радио-Краљево и Новинске установе „Ибарске новости“. Ова новоформирана установа, која ће сигурно дати нови квалитет у брзом и ефикасном информисању јавности овог подручја, радиће под називом: Новинско-издавачка и радио-установа „Ибарске новости“ Краљево.

Станица ће од сада сваког

ранству олакшао боравак тамо и омогућио да се усаврше у својим звањима, јер се у најближој будућности очекује повратак радника својим домовима и породицама, на радна места у својим предузећима, која траже стручне кадрове.

— Хвала, другови на лепим речима. Само морам да вам кажем да мало више контактирајте са нама, да нас не предустите пропаганди раних елемената тамо у иностранству. Пошаљите нам мало више наших новина, посебно оних новина из нашег краја. Да смо то имали тамо не бих се сјаљ чудило колико је град изграђен за кратко време. Мислим да би синдикат могао да нас претплати на „Ибарске новости“, а и за нас то није велики издатак завршио је разговор један наш радник на привременом раду у Западној Немачкој.

М. Пантовић

ВРЊАЧКА БАЊА

Инспектори у радним организацијама

На иницијативу Округног јавног тужилаштва из Краљева и Скупштине општине, у Врњачкој Бањи је крајем прошле године одржан састанак са директорима и председницима радничких савеза и инспекторима ове општине. Састанком је руководио председник Скупштине општине Богољуб Вуковић, а истом су присуствовали и Драгиша Симић и Тоша Јанковић, Округни јавни тужилац и његов заменик.

Циљ овог значајног скупа је био да се детаљно сагледа, и анализирају досадашње акције инспектора у општини и проблеми који се јављају код радних организација у циљу што организовања решавања оних питања која су представљала одређене проблеме. Исто тако било је речи и о спровођењу програма стабилизационих мера и реким конкретним задацима на том плану у овој туристичкој општини.

У прошле две године, речено је на састанку, било је веома мало пријава од страна инспектора. По речима заменика Округног јавног тужилаца Тоше Јанковића постоје само два разлога: или су радне организације веома савесно извршавале своје задатке или је рад инспектора био врло слаб. Ако је прво у питању онда су резултати веома охрабрујући. Међу тим, ако је тачно оно друго онда се заиста пред инспекторима ове општине поставља питање не само њиховог рада већ и одговорности. Исти овде, како је речено, треба рећи да је било и одређених проблема у раду што

је све имало утицај на рад инспектора и обилазак радних организација.

По свему судећи инспектори ће ове године радити организованије него претходних година. О томе најречи тије говори њихов веома обиман програм рада којим пре два стаљни обилазак радних организација и рад на отклањању узрока како би што мање било неправилности и неисправности у трговини, угоститељству, туристичким и другим радним организацијама.

Иначе, овакав састанак, како су многи истакли, је веома користан. Сви присутни су се сложили да овакве састанке треба чешће организовати јер ће само таквим радом моћи да се што успешније и правремено реше проблеми на релацији радне организације — инспектори. Исто тако директори радних организација и председници органа управљања су прихватили овакав начин рада инспектора истакавши да је то најбољи пут за брже отклањање недостатака и пропуста у раду. То не значи да ће инспектори свој посао обавити површно. Напротив, они ће још детаљније радити на извршавању задатака постављених од стране Скупштине општине и програма стабилизационих мера које треба да постану саставни део сваке радне организације.

Због тога свега задатак инспектора у наредном периоду неће бити нимало лак, као и радних организација које треба да краја ла се заложе да слабости буде што мање.

Ако се овако постављени задаци и изврше, онда сигурно неће бити проблема код спровођења програма стабилизационих мера у овој општини.

Љ. Косић

ПРВОРОЂЕНЧЕ У НОВОЈ ГОДИНИ ДЕВОЈЧИЦА

Краљево — Било је 1,30 часова када је породиља Мирјана Јовић, домаћица из Краљева добила девојчицу, а Краљево првог новог становника у 1971. години. Како је ово прво дете у породици Јовић, родитељи су прихватили вали синчића али пресрећни због напредне девојчице одлучили су да својој ћерки дају име Силвана. Особље акушерског одељења Градске болнице срећни због успешног порођаја и новог становника свога града пожелели су породици Јовић срећну Нову годину, а малој Силвани добро здравље и дуг живот.

М. Глишовић

ЛИКОВИ ПОЉОПРИВРЕДНИКА

МНОГО УСПЕХА ДО ПЕНЗИЈЕ

Милош Милековић, из Врбе, није само узорни пољопривредни произвођач, већ и мајстор за израду запрежних кола. Тим занатом, како он каже, бавио се његов деда Јанко и његов отац Јаван који сада има 78 година. Он је тај занат научио помажући оцу, од 1925. године, пошто је завршио основну школу. Тако је израда кола прелазила са оца на сина у домаћинству Милековића. Упитали смо Милоша да ли ће се та традиција наставити. — Сигурно да коће — одговорио је и додао: мене неће заменити мој син Душан. Он ми сада помаже и у пољопривредној производњи и у изради кола, за која код пољопривредника и даље од овог краја постоји велико интересовање. Од 1925. године, по сећању Милоша Милековића, произведено је у његовом домаћинству преко пет стотина

запрежних кола од дрвеног и гвозденог материјала. — Мало сам се и ја у производњи кола осавременио — истиче Милош са осмехом и објашњава: правим кола и са гуменим точковима. Од кола у разговору са њим прешли смо на питања пољопривредне производње. — Имам око 5 ха земље. Бавим се производњом кукуруза, пшенице и кроштира. Тоним бикове и свиње. Прошле године сам продао 16 утовљених свиња, чиједна није била лажа од 100 килограма. — А шта товите ових првих новогодишњих дана? — Два бика, али добра, одговорио је Милош и показао да се у Основној привредној комори заинтересује како и коме да уплати допринос за пензионски фонд занатлија.

Д. Г.

У ПОСЕТИ ЗАНАТСКОМ ПРЕДУЗЕЋУ КРАЉЕВАЧКЕ „КЕРАМИКЕ“

ДО УСПЕХА „ЧИЗМАМА ОД СЕДАМ МИЉА“

* ПРЕ 14 ГОДИНА „КЕРАМИКА“ ЈЕ КАО ЗАДРУГА ПОЧЕЛА ДА ЕГЗИСТИРА У СЕОСКОЈ СТАЈИ У КОВАЧИМА. * СИРОВИНУ ЗА ПЕЊИ РАДНИЦИ МЕ СИЛИ НОГАМА. „КЕРАМИКА“ САДА ЗАПОШЉАВА ОКО 400 РАДНИКА * ОВОГОДИШЊА РЕАЛИЗАЦИЈА ДВЕ МИЛИЈАРДЕ СТАРИХ ДИНАРА. АФИРМАЦИЈА НА ГРАДИЛИШТИМА ЕВРОПЕ И АЗИЈЕ.

рија налазила се у сеоској стаји у Ковачима. У таквим условима живота и рада многи радници су напуштали „Керамику“. Међутим неколико ентузијаста било је упорно у својим настојањима да се створи здраве и

рамике“ је и Живорад Мијалковић (36) ВК керамичар, један од ветерана, најбољи радник и одличан организатор посла.

— Победили смо све тешкоће јер смо били заљубљени у наше предузеће. Доста је оних који су у темеље „Керамике“ уградили најлепши део живота. Један од њих је и Милеко Богдановић, дошао као помоћни радник сада незамењив мајстор. Ту је технички директор Милорад Болић и многи други, каже Мијалковић.

Ко би израчунао колико су километара мозаика на хиљадама објеката уградили ветерани Милосав Петровић (52) Радослав Илић (52), Живота Стефановић...

Колектив „Керамике“, добитник Мајске награде Привредне коморе за 1970. годину, није више само центар на градилиштима Сплита, Зеограда, Новог Сада, Сремске Митровице, Ваљева, Приштине...

— Са великим успехом извели смо радове на супер модерним туристичким и спортским објектима у Карловим Варима, Младој Болеслави, Новом Бору (Чехословачка), Зимском смучарском центру у Оберхофу (Демократска Република Немачка), на Југословенском изложбеном павиљону у Дамску (Сирија)... — надовезује се на наш разговор директор Никола Милевић.

— Имате ли тешкоћа? — Једино око наплате реализације. Овогодишња реализација биће преко две милијарде старих динара. Трећу нам наши пословни пријатељи дугују преко 600 милиона старих динара. Послујемо старим капацитетом. У пословном фонду располажемо са 300 милиона старих динара.

Хотел у Оберхофу на коме су изводили радове и радници „Керамике“

За занатско предузеће „Керамика“ се слободно може рећи да је једно од ретких

предузећа у Краљеву, које је само себи школовало кадрове. Приликом оснивања 1956. године, Керамичарско-пећарска задруга имала је само два квалификована мајстора керамичара, а данас од 400 запослених, три стотине радника има квалifikацију, док је стотину на путу да их стекне. Док су многе радне организације бојажљиво усајале нове производне програме и такеле у месту, „Керамика“ је смело грабила ка циљу „чизмама од седам миља“. Илустрације ради, навешћемо не колико карактеристичних примера. Прве године рада „Керамика“ је имала 27 запослених, и један расходова ни камион. — Укупна вредност основних средстава износила је 293.000 старих динара! Сировину за пењи радници су месили ногама, а аконтације плате, која ника да није била сигурна, прима ли по бифеима у граду. Њихова једина пословна просто

јако предузеће. Уз суву ко ру хлеба, спавајући на перо нима железничких станица,

Живорад Мијалковић

фантастичном тврдоглавошћу и самоодрицањем створили су оно са чиме се ово предузеће данас поноси. Један од првих немара „Ке-

ЛИЧНА КАРТА „КЕРАМИКЕ“

ДЕЛАТНОСТ: Керамичарско-пећарска, молерско-фарбарска, паркетарска, израда свих врста топлотних подова и стаклорезачка.

ЗАПОШЉАВА: 400 радника.

ПРОСЕЧНЕ ЗАРАДЕ: 980 нових динара месечно (просек за девет месеци прошле године)

ЗАПОСЛЕНИ: 300 квалификованих и висококвалификованих радника.

БРУТО ПРОДУКТ: две милијарде старих динара.

ПЛАН: У овој години очекује се повећање реализације за 7 одсто.

За „Керамику“ више нема зниме. Посла је довољно, ради се преко целе године non-stop. Њени радници које многи називају „савремени номади“, селе се са градилишта на градилиште.

— Годишње сам највише четири месеца код куће са породицом. Тако је и са осталим. Прво је било тешко, а сада нема проблема, рече нам Добрица Шаптовић, председник синдикалне подружнице.

Овакав развојни пут предузећа, уз сарадњу са руководећим људима, сигурно су трасирали органи управљања. Сада централни Раднички савет (15 чланова) са саветима радних јединица, са пуно одговорности бије још једну велику битку. Она треба да донесе већи просек личних доходака, и још бољу квалификациону структуру запослених.

Тако се родила, расла и развијала краљевачка „Керамика“. Њен развојни пут је уствари велики непрегледни мозаик у који је ушкан велики ентузијазам и зној њених радника.

Р. Радуловић

М. Глишковић

АКТУЕЛНЕ ТЕМЕ

ПОЉОПРИВРЕДА НА РАСКРСНИЦИ

Ако би се желела да извуче основна порука Прве конференције СКЈ у домену аграрне политике, онда би се могло рећи да се она исцрпљује у захтеву за стварање друштвено-економских услова у којима би радне организације пољопривреде располагале све већом масом вишка рада. То, уосталом, није специфичност пољопривреде, јер захтеви за смањење фискалних обавеза чи таве привреде понављају се као рефрен на свим значајним скуповима.

Материјални и друштвени резултати, и поред тешкоћа, колебања и отпора разне врсте, несумњиво показују, речено је на овом великом скупу Југословенских комуниста, да је био испуњен основни курс политике социјалистичког преображаја политике и села. При том се сматра да је неопходно да се и у овом домену привреде стално проширује материјална основа самоуправљања и да се удруженим радним људима омогући да доследно остварују расподелу према резултатима рада и осигуравају своју економску и социјалну сигурност.

С обзиром да постоје велика различита природна, производно-економски и социјални услови за развој пољопривреде у појединим подручјима земље, примењиваће се диференциране мере у домену пољопривреде и села. На говорници Прве конференције чула су се, на пример, мишљења да се не могу примењивати исти критеријуми у односу на пољопривреду Војводине и пољопривреду Косова.

Федерација и пољопривреда

Предлози за смањивање компетенција федерације у домену економије, свакако да не могу да мимоиђу пољопривреду и њен положај у новим условима. Има мишљења да би на нивоу Федерације требало формулисати само основне општејугословенске политике о аграру, а да би све остало требало преустити републикама, које би, водећи рачуна о својим специфичностима, могле да нађу најоптималнија решења.

Свакако да се никако не би смело да доводи у пита-

ње начело јединствености у југословенској тржишту. Имајући у виду неопходност функционисања јединственог тржишта, Федерација ће у складу са својим функцијама, обезбеђивати услове за одржавање одговарајућег паритета цена пољопривредних и индустријских производа и за реализацију догавором утврђене политике развоја агроиндустријске производње. Уколико се индустријским и мерима република, покрајина и Федерације у области услова привређивања агроиндустријске производње доводи у неповољнији положај, биће потребно да се истовремено утврде и компензације.

Нови положај индивидуалног произвођача

Сматра се да људи на селу морају имати одређену социјалну и економску сигурност. У оквирима нашег друштвено-економског и политичког система они треба равноправно да учествују у различитим облицима самоуправљања — у месној заједници, комуни, покрајини, републици и Федерацији. Две организације и све друштвено-политичке заједнице ангажоваће се на стварању услова у којима ће индивидуални произвођач, руковођен својим економским интересима, настојати да максимално подигне продуктивност свога рада, не везујући га само за њихов пољопривредни и друге допусне делатности које ће му увећати доходак.

Опремање индивидуалних пољопривредних газдинстава одговарајућом механизацијом саставни је део процеса њиховог повезивања са радним организацијама друштвене привреде и подршку њихове производње. То предпоставља и одређивање адекватног третмана индивидуалних произвођача у погледу могућности добијања кредита.

Конференција је одговорила и на захтеве о потреби измене аграрног максимума. Пошто садашњи аграрни максимум ствара тешкоће индивидуалним пољопривредницима у неким брдско-планинским рејонима, јер им онемогућава да својим личним радом осигурају егзистенцију,

закључено је да се препусти републикама да ово питање регулишу у складу са својим специфичним потребама.

Очекује се, иначе, да ће се у остваривању циљева аграрне политике у пуној мери ангажовати све субјективне социјалистичке снаге, друштвено-политичке заједнице и организације, посебно оне у комуни. Јер, рече но је на конференцији, „нама ни до сада нису недостајале добре резолуције и закључци, али смо обично за тајили у њиховом оживотворењу“.

Д. Радовановић

ДВА СЕЛА У ОПШТИНИ РАШКА

„ЗАРАТИЛИ“ ЗБОГ ВОДОВОДА

Два суседна села Варво и Беоче у рашчанској општини живела су годину нама у слози и љубави. Међутим, од када је покренута иницијатива Беочана да изграде водовод настали су сукоби који и данас трају. И, уместо да вода потече у домове Беочана, теку узajамне тужбе и оптуживања надлежних органа од стране и једних и других.

Одлуку о изградњи водовода Беочани су донели почетком 1969. године. Пошто у овом селу нема по годних извора, решено је да се вода доведе из суседног Варева са места званог „Зимовник“. О томе је постигнут и споразум са Варевчанима, ратлени имовинско-правни односи и на изглед све је било спремно да радови отпочну. Тада се нико из Варева није јавно успротивио овом договору. Тек када су радови отпочели, када је дотеран и материјал, онда су противници дошли до изражаја. Све што су Беочани преко дана урадили, ноћу су им Варевчани уништили. Тако из дана у дан, из ноћи у ноћ Уследиле су убрзо и жалбе надлежним органима Скупштине општине. Беочани су захтевали да се испоштује договор и да им не ометају посао око

довођења воде. Међутим, Варевчани нису одступали од намере да осујете планове својих суседа. Неколицина мештана овог села тек накнадно су се сетили да је вода са тог извора потребна њима, иако баш те најгласније бунције не осујетају у води. По свему судећи ради се само о једном ина ту, који, ето, већ две године онемогућава да се за почети посао заврши.

Организатор ове акције Бошко Гајтановић каже да се овоме уопште није надао, јер у претходним разговорима нико од Беочана није показао било какво негодовање. Он сматра да је досадашње инађење донело огромне материјалне штете Беочанима. Прво, што акција није завршена у планирано време, а друго, знатна материјална средства су окривљена тиме што су им њихови суседи већ обављене радове рушили.

— Ми не одустајемо од изградње овог водовода, па ако нам надлежни из Скупштине општине не по могућу у томе, спремни смо да се жалимо и тражимо заштиту наших права и код виших органа, рекао нам је Гајтановић.

јем Шумарцем. Желели смо да чујемо и другу страну. Он нам је том приликом рекао:

— Ја потпуно подржавам Беочане, јер су они у праву. Ми у Вареву имамо довољно воде, па нам во да са Зимовника уопште није потребна. Зато нема никаквих оправдајних сметњи да не помогнемо Беочанима да доведу воду до својих кућа. Али, најжалост, наша се једна група људи која омета изградњу. Међу њима су најупорнији Велимир Андрић и Драгиша Јелдиновић, а има и других. Они су, чак, прибегли фалсификовању потписа појединих мештана да би своје намере спровели. Мислим, рекао нам је на крају Шумарац, да је поступак ове групе људи за сваку осуду и да је ово што се већ данима догађа у Вареву само једно терање ината, ништа друго.

Док овај сукоб мештана два села прети да добије и неслушене размере, зачу до друштвено-политичке организације не предузимају ништа да се овај спор реши. На то би их требало да обавезује и чињеница да се у групи варевчана, који оспоравају изградњу водовода Беочанима, налази и један број чланова Савеза комуниста.

Р. Радуловић

КРАЉЕВАЧКИ „ЈАСЕН“ ДАНАС И СУТРА

ЉУДИ У СУСРЕТИМА

ЧЕТВРТИНА ЗА ИЗВОЗ

ПЕШТЕРСКИ РОБИНЗОН

УКУПАН ПРИХОД У 1975. ГОДИНИ ИЗНОСИЋЕ 180 МИЛИОНА ДИНАРА

* КОМБИНАТ ЋЕ УМЕСТО ДАНАШЊИХ 729 ИМАТИ 1.217 РАДНИКА СА ПРОСЕЧНИМ ЛИЧНИМ ДОХОДИМА ОД 2.000 ДИНАРА. * ПЕРМАНЕНТНА УЛАГАЊА У ИНВЕСТИЦИЈЕ СА КОЈИМА ЋЕ СЕ У ПОСЛОЈЕМА КОМБИНАТУ ГРАДИТИ И НОВЕ ФАБРИКЕ.

Пре равно тринаест година створен је Дрвни комбинат „Јасен“ у Краљеву. Он је настао интеграцијом неколико мањих предузећа која су се наша под једним кровом. Тадашњи комбинат почео је са производњом свих врста намештаја а вршио је и механичку прераду дрвета. Комбинат је брзо потврдио потребу свог постојања. Укупан приход је растао и организација је почела да конкурише највећим привредним капацитетима у општини. Већ у 1960. години, знајући за две године рада Комбината остварен је укупан приход од 7.120.000 динара. Остварени доходак је износио 1.950.000 динара. Остатак дохотка је износио 100.000 динара.

Сва ова настојања су свакако уродила плодом да наредне четири реформске године донесе прави бум у развоју Дрвног комбината „Јасен“ у Краљеву. Тако је у прошлој 1969. години остварен укупан приход од 50 милиона нових динара. У фондovima се нашло 3.400.000 динара. Лични доходи у про-

Радомир Пешић

секу, на нивоу радне организације су износили 925 динара... У прошлој 1969. години остварен је и извоз у вредности од 9 милиона нових динара. Повећан је и број запослених па је у организацији радило укупно 729 радника. Ова година је практично испунила све оно што је овај колектив и желео: организација је доживела пуну афирмацију како на домаћем тако и на страном тржишту.

Који су производи „Јасена“ запажени на тржишту Финална прерада је донела крајње и најбоље резултате. На тржишту су изашле комбиноване и спаваће собе, трпезарије. Ови производи су углавном отишли на домаће тржиште док је комерцијални намештај, нарочито музички кабинети, и трпезарије, био мета америчких и шведских трговаца.

Када се свему овоме дода да је „Јасен“ у 1970. години ишао са сасвим новим програмом и поново освојио тржиште са скупим производима онда се најлакше може констатовати једно узлазно кретање ове краљевачке фабрике намештаја. Ишло се у нов квалитет у погледу облика и функционалности производа. Произведена је комбинована соба „Клаудија“, спаваћа соба „Афродита“ и трпезарија „Луција“.

— Инвестиције су најиме из године у годину све више расле и биле веће. Тако су на пример, у 1960. години оне износиле 770.000 динара да би 1961. године изнеле 985.000. После три године, од носно 1964. године у нове капацитете је инвестирано 5 милиона нових динара. И наредних година је улагано по 2.000.000 динара годишње у просеку за инвестиције. Инвестициона улагања повећана су и у 1970. години. Она су намењена за изградњу нових погона тапетарије, проширивање нитро одељења. Ова улагања износе преко 4 милиона нових динара, а њихова реализација је делимично завршена и коначно ће се сви послови завршити у првој половини 1971. године, — каже Пешић.

Мере привредне и друштвене реформе, иако су довеле многе организације у отежавајући положај, па и „Јасен“, нису зауставиле брзи развој ове радне организације. Предузете су све мере за боље коришћење унутрашњих резерви, посебно производних капацитета, смањења трошкова пословања. Све је ово довело до тога да се „Јасен“ стабилизује и да у овој првој години реформе — 1965. оствари повољна привредна кретања. Укупан приход је износио 21.070.000 динара. У фондovima се нашло 1.590.000 динара. Лични доходи радника 1965. године су ипак били мали и износили су свега 342 динара. Око 620 запослених радника водило је битку за материјално јачање Комбината па је чак то донекле ишло и на уштрб личних доходака. Међутим, оваква настојања су се брзо исплатила и будућност „Јасена“ постојала је све блиставија.

Оно што је нарочито импонирало у мерама привредне реформе код „Јасена“ је то да су се предузеле значајније кораци и на измени квалификационе структуре радника у радној организацији. Ишло се на масован пријем у радни однос инжењера, економиста, техничара и квалификованих радника.

Четвртина производње ишла је на извоз.

Година која је била преломна у развоју „Јасена“ је 1965. година, каже Ратко Марић, дипломирани економиста, шеф аналитичко-планске службе. У овој години производи краљевачког Комбината одлазе на стран тржиште. Управо, те године је остварен извоз у вредности од 6.500.000 динара. То је управо била четвртина целокупне производње. Дobar део извоза био је на конвертибилном тржишту — подручју: Француска, Западна Немачка, Енглеска, САД, Шведска. Резана граба се извозила у Совјетски Савез и све источно европске земље, а за тим у Италију, Холандију, Израел, Шпанију.

Мере привредне реформе донеле су практично афирмацију Дрвног комбината. Примљен је чак и већи број нових радника у радни однос. Повећава се стално укупан приход. Усавршавања је технологија, асортиман производа, одржан је постојећи реноме предузећа. Није дошло до сужавања тржишта.

— Ми смо реформу правилно схватили, прича Ратко Марић. Одвојили смо већа средства за нове стручњаке, за доквалификацију радника за нову опрему која нам је служила за модернизацију капацитета и свих производних погона.

Инвестиције су практично Дрвни комбинат „Јасен“ уврстале у највеће радне организације у овој години у СР Србији и у највеће радне организације у општини. „Магнохром“, Фабрика вагона, „Каблар“ и „Јасен“ постали су носећи привредни капацитети краљевачке општине која се може похвалити тиме да спада у ред најразвијенијих општина у СР Србији.

Средњорочни план са пуно оптимизма

Средњорочни план Дрвног комбината „Јасен“ за 1971 — 1975. годину је готов. Прва концепција је била и на седници централног радничког савета који је дао позитивну оцену плана. Према овом плану радна организација ће у 1975. години остварити укупан приход од 180 милиона нових динара. Остварени доходак ће износити 74 милиона нових динара. У фондове ће се оставити 28 милиона динара. Бруто лични доходи ће износити 450 милиона динара. Просечан лични доходак радника у 1975. години, према предвиђањима биће 2.000 нових динара што је свакако на нивоу земље и најјачих привредних капацитета у њој.

Колики је све ово напредак јасно се да види само ако се да неколико основних упоређења. Пре свега у 1970. години просек личних доходака износи 1.000 нових динара. Он ће значи за наредних пет година порастати за још толико. Интересантно је напоменути да ће доћи и до знатног повећања броја радника. Најиме на крају средњорочног плана у „Јасену“ ће радити 1.217 радника. По бољшаће се квалификационо структура. У 1975. години биће 55 радника са високом и вишом стручном спремом, 115 радника са средњошколском спремом а 530 висококвалификованих и квалификованих радника. Ако би се ови показатељи упоређивали са структуром из 1966. године онда би се могло запитати да ће се број квалификованих и стручних радника утростружити у односу на стање из те године.

Вредност доларског извоза ће стално расти

— Вредност доларског извоза ће у наредним годинама стално расти — упознаје нас Пешић са извозом „Јасена“. — Вредност извоза у 1966. години износила је 514.600 долара од чега на конвертибилном подручју 334.000 долара. Ова вредност у 1975. години ће износити равно 1.573.000 долара од чега ће отпасти на конвертибилно подручје 1.333.000 долара.

Сва ова увећања бруто продукта, личних доходака радника, побољшања квалификационе структуре и повећања броја радника заснована су на плановима и интеграционим захватима радне организације. Интеграције су предвиђене са неким сродним радним организацијама произвођачима сировина, за тим шумским газдинствима. Предвиђена су и средства за изградњу нових фабрика у оквиру Комбината које ће омогућити да се остваре сва средњорочна планирања.

Д. Цвијетић

Нови Пазар:

НОВА ПРОДАВНИЦА „ДЕЖЕВА“

После дугог очекивања ових дана је у Новом Пазару отворена модерна продавница намештаја у могућности да и својим суграђанима, као у многим другим местима широм земље, понуди своје производе. Уз то, ова продавница је једна од најлепших трговачких у Новом Пазару.

У далеком беспућу подножја Пештерске висоравни, у густој шуми планине Линаје, живи Робинзон наших дана, вероватно рекодер по дужини самачког живота у дубокој и мрачној шуми.

Зове се Хусо Шатра, стар око седамдесет година, неочекује је и потпуно сам. Предао се, тако, шумском и веома необичном начину живота о коме се може прочитати само у легендама.

Узроци пустињског живота

Пре две деценије Хусо је живео обичним сељачким животом, у великој породици Шатра у селу Бановици на Пештери. Имао је шесторо браће који су се последњих година одселили у Турску и

Хусо Шатра са његовим козама

Македонију. Хусо је остао сам, са бедном сумом пара добијеном од браће на име продатог имања. То је било недовољно Хусу да направи нови дом или да отпочне било какав пристојан живот. Да несрећа буде још већа, Хусо је и то мало новца позајмио неком познанику и никада их више није добио назад. Одавде почиње прича о годинама тешког живота Хуса Шатре и његовом селовању. Сада он преживљава најтежу етапу у свом животу, јер старост је дошла и тешко је живети потпуно сам.

Искушења у борби за живот

У млађим данима Хусо је био сеоски слуга. Лутао је од немила до недрага и није се либио никаквог посла. Као

није, он се предаје самоћи и шумском животу који и данас упорно води. У овом свом својерсном животу Хусо је наилазио на разна искушења. Најчешће је то била борба са стихијом. Два пута му је ватра односила колибу коју је тешком мукком, да би склопио своју главу од невремена, правио. Једном, замало и сам да изгорим, јер пожар је букнуо у то ку ноћи, док је Хусо спавао. Тада се у последњем моменту спасао, али све што је имао, заједно са колибом изгорело је. Тада се Хусо и први пут у свом животу разболео, па је морао, бар привремено, да потражи склониште негде у селу.

Сви они који залазе у шуму, нарочито чобани, позна-

је усамљеничке дане проводи једино у друштву своје две козе, које су му и једино богатство. Колиба и све што у њој има практично нема никакву вредност. Да би се што више изоловао од радозналаца, колибу је подигао на веома неприступачном месту. Ту он проводи своје дане по већ утврђеном реду. Устаје веома рано умеси хлеб и одлази са козама. И домаћи послови нису страни Хусу. Зна да кува, пере, чисти, само то га много не привлачи. Више воли да проводи време са своје две козе које су му и родбина и целокупна имовина.

Ако би неко хтео ноћу да пронађе Хуса, тешко би му то успело, јер он не употребљава никакво осветљење. За довољава се једино оним колико га огњиште на сред које либе осветљава.

Да ли ће Хусо преживети зиму?

Неизвесно је да ли ће Хусо, под овим условима, преживети зиму, која је овде на Пештери суровија него било где на другој страни. Да ли ће овај већ остарео човек издржати да непрекидно ложи ватру како се не би смрзнуо на голој земљи, без покривача и топле одеће?

Човек кога је заробила природа није у стању да се сам отргне из самоће. Мора ло би да се неко заинтересује за његову судбину и помогне му да бар остатак живота проведе у било каквој сигурности. Јер, ко гарантује да ће Хусо издржати целу зиму ложећи ватру, а да не доживи опет какву несрећу са пожаром. Или пак да се ипак не догоди оно најгоре — да га неко нађе смрзнутог. Можда би било корисно да се са Хусом разговара и објасни да за њега више није тај усамљенички живот коме се он тако свесрдно предао док је био млађи. На крају, чему онда и та новчана помоћ Центра за социјални рад из Новог Пазара, ако се не зна у какве је сврхе овај усамљеник, тропи. Очигледно је да му она не служи за побољшање животних услова.

Козе — једино богатство и животни сапутници Пештерски Робинзон сво-

И. Мехмедовић

ТУРИЗАМ

КОДЕКС ТУРИСТИЧКИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

— ПРЕДЛАЖЕ СЕ ЊЕГОВО ДОНОШЕЊЕ РАДИ БОЉЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ТУРИЗМА

У нашој земљи има велики број туристичких организација, а тврди се да им се и тачан број не зна, јер сваки даном појављују се нове. Све те организације баје се туристичким посредовањем, организацијом летовања, организацијом туристичких путовања у иностранство и многим другим пословима у име туризма.

Добри познаваоци прилика у нашем туризму истичу једно као сигурно, да осамдесет посто ових организација не испуњавају основне услове за своју делатност, а зах-

ваљујући коњукутури у области туризма, појављују се у све већем броју.

Како због тога нашем туризму могу бити нанесене велике штете па и компромитоване, што се не би смело дозволити када знамо да је туризам за нашу земљу врло уносан привредна грана и да за његов развитак постоје сви услови који још нису у потпуности искоришћени.

Због тога се у последње време воде широке дискусије о развоју нашег туризма, о његовим могућностима и слабостима, па према томе и о туристичким организацијама које треба да буду носиоци његовог развитака. У тим дискусијама, када је реч о туристичким организацијама и о њиховим способностима да делују на пољу туризма, истичу се разни предлози и предузимају акције. Тако ће се на основу иницијативе Одбора за туризам Савезне привредне коморе ускорити приступити стварању концепције за кодекс о пословању туристичких организација, с којим би требало

да се регулишу прилично замршени послови на туристичком тржишту.

Према замисли и предлозима, кодекс би требало у првом реду да унесе ред у пословању туристичких организација. Кодексом би се предвидела права и обавезе путничких туристичких организација у односу на хотелска предузећа, регулисали би се међусобни односи туристичких привредних организација, унело би се више система у наступању на иностраном тржишту, фиксирале би се обавезе према корисницима туристичких услуга и спречавала нелегална конкуренција која је југословенском туристичком тржишту до сада наносила велике штете.

Најзад, како сматрају туристички радници, кодекс би био кориснији од закона о туризму, јер би, пре свега, био потпунији и детаљнији и у погледу обавеза туристичких организација и у погледу права корисника туристичких услуга. Затим, створен на бази самоуправног договора, он би представљао за једнички створену обавезу свих оних који делују на пољу туристичког посредовања.

ИВАРСКЕ НОВОСТИ ЗА НАЈМАЉЕ ЧИТАОЦЕ

ВРЕМЕ ПРОШЛО И РАТНО

МОЈ ПРИЈАТЕЉ РАУЛ

ВОДЕНИЧАР И ЊЕГОВА ДЕЦА

Имао је седморо деце и од све њиховине само стару воденицу. Ретко када се на његовом бледом и избораном лицу затитрао осмех. Имао је више брига, него радости и лепих дана. Требало је исхранити увек гладних седма уста, не рачунајући и њих двоје — мајку и оца.

Била је то сиромашна породица. За њих је стара воденица била друга мајка, јер их је она хранила. Радећи већ дуго година, као човек када остари, и она се повила и оронула. Велики воденички точак певао је своју тужну песму, прашећ шумом мале планинске речнице. Сваки окретај воденичког точка доносио је хлеб малој деци. Отад — воденичар радио је меуморно. Већи део свог живота провео је сам у воденици. Ту му је правно друштво једини пријатељ стари маљак. Он је уживао хватајући велике воденичке пацове, а када би се уморио онда је од мор тражио на цаконима од брашна. У једном кошкуну на лавици се стварао сваморна на којој се одмарао и спавао воденичар. Успављивала

га је песма воденичког точка и шум воде. Ова песма била му је блиска и срасла уз његово срце као дете уз своју мајку.

Једнога дана завладало је страшно невреме. Падала је киша, док су муње парале небо. Воденичар је баш та да био код деце у својој кући. Забринуо се за воденицу да ли ће издржати на овом невремену. И као на несрећу, наједном је умукла песма старе воденице. Мутна река надошла од велике кише, однела је стару воденицу. За

увек је нестало радости од песме воденичког точка. Воденичарева породица била је тога дана веома несретна. Деца су изгубила другу мајку која их је хранила и обличила. Тужно су гледала у мутну реку како носи дело ве трошине воденице у неповрат. Већ сутрадан неће бити више топле погаче као некада...

Стојисава Гребовић, ученик Сјешца

СКАКУТАН

Да њега знају сви и опасни ветрови и благо сунце што се смеје и вејавица љута што веје и српина бистра ока два и шума сва.

Знају га сви, тај поток бистри и плави, ту огрлицу бисерну око врата у којој се огледа сунчева лопта од злата.

Тај поточић који гором скакуће и који свуда шапуће да поспане главе своје диже цвеће пролеће.

Н. Н.

НОВОГОДИШЊА НОЋ

Ове се ноћи не спава и не облачи лицама, ове је ноћи свака девојчица велика, лепа дама.

Ове се ноћи није слатка малина и шира и ове ноћи нема дечака без неког чудног шешира.

Ове се ноћи не причају велике бајке и приче, јер те будне зимске ноћи на праве бајке личе.

Свечана ноћ то је нека кад је будан и сан, свечана ноћ која чека новогодишњи дан.

Нада Ђурчић, ученица Копарево

СНЕЖНЕ ПАХУЉИЦЕ

Јутрос рано изненада почео је снег да пада, падале су пахуљице као беле лоптице.

Тихе пахуље нежне сву земљу обасјаше својим крилима лаким земљи лепоту дадоше.

Природа цела спава, чека да сваке дан улице су тихе уснуле диван сан.

Нина Недовић, ученица Краљево

МАЦА И МИШ

Крај топле пећи маца се протеже из дубоког сна се буди. За богати лов се спрема на мишића дуга репа, што у рупи дрема, или по кући шета. Али мишић лукав био па је мацу преварио.

Зорица Вуковић, ученица Краљево

небо. Воденичар је баш та да био код деце у својој кући. Забринуо се за воденицу да ли ће издржати на овом невремену. И као на несрећу, наједном је умукла песма старе воденице. Мутна река надошла од велике кише, однела је стару воденицу. За

ПРЕРАЧУНАО СЕ

БАСНА У ПРОЗИ СЕРГЕЈА МИХАЛКОВА

Живео једном у својој јазбини вук. Свој дом ни када није ни поправљено ни чисто. Било је све старо, прљаво само што се не распадне.

Пролазио је једаред по ред вукове јазбине слон. Случајно је само мало за качио кров и он се срушио.

— Извини, молим те, др ушкане! — рекао је слон вуку. — Нисам намерно. Сад ћу ја то поправити!

Слон је био вешт мајстор и није се плашио рада. Узео је чекич и ексере и поправио кров. Сад је кров био још јачи него раније.

„Охо! — помислио је вук — Види се да ме се уплашио! Прво ми се извинио, а потом ми је сам поправио кров. Магараћу га, море, да ми сагради нову кућу! Кад се већ боји, урадиће, значи, како желим!“

„Чекај! — зарежао је вук на слона. — Шта хоћеш? Мислиш ли тако лако да се извучеш од ме-

не? Преварио си ми кров на бок, прикуцао си га ексерима како — тако и сад хоћеш да побегнеш? Изволи ми саградити нову кућу! И то што пре, животињо, док те нисам научио памети да нећеш знати где си!“

Слон ништа није одговорио када је чуо те речи. Лако и једноставно је ухватно вука преко пола и бацио га у јаму с устаја лом водом. А потом је сео на вукову кућу.

— Ево ти нове куће! — рекао је слон и отишао. — Ништа не разумем! — зачуђено се вук, дошавши себи. — Прво ме се уплашио и извинио затражио, а потом овако... Ништа не разумем.

— Будала си ти! — заграктао је стари гавран, који је све то видео. — Ти једноставно не видиш разлику између кукавичлука и добро васпитаног.

С руског; Р. М.

је био опет тужан и облачан. Пришао је Аселином стражару и ударио га. Стражар је извадио револвер и опалио у малог Раула.

Рањеног и крвавог Раула довели су у логорску болницу.

— Раул! — прошапутао сам.

— Асела! — прошапутао је Раул.

— Асела је мртва! — рекао

Када је Раул умро био је рат и логори у њему. Једне звездане ноћи остали су неки љубавници је дно дете у парку на клупи. У песнама на парчету хартије написали су: Бебу зови те Раул. Са клупе је тако мали Раул први пут погледао у звездано небо.

Од тада он је заволео ноћ и звезде.

Раул је одрастао по сиротињским домовима, изучио занат и отишао у рат. Рат га је послао у концентрационе логоре. У логору сам срео малог и доброг Раула. И Асела, његову једину љубав.

Раул је био мали растом. Имао је густу и црну, као угљен косу.

Раул је био добар, усамљен и несрећан све до оног дана.

Тога дана Раул је рекао: — Гладан сам. Досадила ми глад!

Тога дана и Асела је рекла: — Нисам гладна. Није ми досадила глад!

Асела је радила у логорској кухињи. Из недара извукла је неколико кромпира и пружила их Раулу.

Тако су се срели Раул и Асела.

Тако је почела њихова љубав.

Једне звездане ноћи родила се Асела на слами под маглином. Са сламе је мала Асела први пут погледала звездано небо. Од тада је и она заволела ноћ и звезде.

Асела је одрасла по сиротинским домовима, изучила занат и отишла у рат. Рат је послао у логор где је изгубила своје родитеље, си ромашне шпанске сељачке избеглице.

Асела је била мала растом. Имала је густу и тамну, као кестен косу. Очи крупне и као липај зелене. Глас нежан и топао. Асела је била добра, усамљена и несрећна све до оног дана.

Онога дана Асела је срела Раула и Раул је срео Аселу.

— Волим те! — рекла је прво Асела.

— Волим те! — рекао је и Раул.

Њихова љубав је била у кратким сусретима. У неколико речи. Њихове душе су биле пуне снова, а уснице нечујних шапата.

Кад су ноћи биле ведре и када је било много звезда Раул је дизао гладан поглед у небо и шапутао:

— Раул, нашао си срећу! У љубави је само почетак леп. Њихов почетак је био тужан, јер тада је био рат и били су логори. Њих двоје били су логорашки и љубавници без нежности и састанка.

Једнога дана њебо је било облачно. Није било звезда. Мали и добри Раул је био тужан. Асела је била весела, смејала се и пила у наручју логорског стражара.

Мали и добри Раул је све то видео, ћутао, гледао у облачно небо и шапутао нерасуђене речи. Он је био опет гладан, усамљен и несрећан. Асела је била сита, пијана и весела.

— Хоћу у дим! — рекао ми је те вечери добри Раул.

Његова жеља је била и његова одлука. Он је желео да га спале у крематоријуму.

Другога дана било је опет облачно. Мали и добри Раул

мој детињи плач. И руке које покушавају да дохвате звезду. Она је све више измицала, док најзад није побегла негде горе у ведром небру... Од тада ја више никад нисам нашао своју звезду... Шапат је умро на сасуше ним усницама, а у плавим очима остао је светлוצави сјај победе звезде.

Тако је умро мој добри пријатељ Баскијац Раул.

Асела је преживела рат и логоре.

Трагичну љубав младог Баскијаца Раула и Аселе знали су само њих двоје.

Сада о њима знате и ви... М. М. С.

ОД СВЕГА ПО МАЛО НА МАРСУ СЕ ЖИВИ И БЕЗ КИСЕОНИКА

Сасвим је могуће да на Марсу има живота, мада за сада још није познато у ком облику. Ово је мишљење двојице америчких научника, који своје закључке базирају на подацима добијеним помоћу америчких васионских сонди „Маринер“, које су релативно ниско надлетале по вршину Марса.

Др Ширил Понамперума и др Харолд Клајо наводе, као нарочито значајан, податак да је густина марсове атмосфере таква да може погодати и земаљским органицизмама.

Ова два научника из васионске лабораторије у Сједињеним Америчким Државама, Калифорнија, истичу да су неке области „дрвене планете“ често прекривене „плавичастом маглом која успешно апсорбује и задржава ултраљубичасте зраке“. Познато је, иначе да ова врста зрачења не погодује настанку и одржању живота.

Понамперума и Клајо укажују у „тримесечној ревији за биологију“ да се температура на Марсу креће од минус 50 степени до плус 35 изнад нуле, али то не мора да значи да нема живих бића пошто се на земљи живот одржава и на знатно вишим и на знатно нижим температурама.

Ако је атмосфера Марса лишена кисеоника и азота, закључују ова двојица научника, то још не значи да тамо нема живота. „Многи организми не користе азот из атмосфере, док неким кисеоник уопште није потребан.

ЉУДИ И ЗАНИМАЊА МАЛЕР ЧОВЕК

По годину дана се припремамо да „највеселију ноћ“ дочекамо у кругу своје породице или пријатеља, да те ноћи не радимо ако пада ред да будемо на радном месту. Међутим, има људи који ту ноћ дочекују на послу па ка снуже целе се године жале на своју злу судбину.

У овој последњој „најлуђој ноћи“ срели смо у погодну тунелских пећи „Магнохрома“ човека који је прави „малер човек“.

Реч је о Миловану Јованкићу из Чукојевца који од 15 година радног стажа три наест пута дочекује нову годину на свом радном месту.

— Шта ћу када ми тако стално пада распоред, каже Јованкић. А волео бих да и ја ову ноћ дочекам код куће или у ресторану, а не уз тунелских пећи.

Ето, моји сада седе крај телевизора, а ја овде радим и мало натегнем из флеше јер опрштено нам је ове ноћи.

М. Пантовић

У БЕРБИ ЛЕШНИКА

Било је диван, топао дан кад сам са другарицама пошла у шуму да беремо лешнике. Идући тако путем угледала сам једну велику јеску оквићено плодовима који су чекали да их неко обере. Првиша сам да их оберем и тада угледах и другу јеску, па пожедох да и са ње поскидам лешнике. Затим се указа трећа, па четврта и тако редом једна за другом, моја корпа је била све пунија. Једног момента сам се окренула и видела да сам сама. Око мене није било више мојих другарица. Ослушкивала сам неколико тренутака и ништа нисам чула. Владала је мртва тишина. Одлучила сам да потражим другарице, јер сам се сигурно, мислила сам, идући за лешницима, доста удаљила од њих.

Дуго, дуго сам их тражила по шуми, али њих није било. Зауставила сам се на једном извору где сам одлучила да се одморим. Напила сам се хладне изворске воде, села и омамљена типичном заспа. Не знам колико сам спавала, али када сам се про

будила осетила сам како ме једна топла рука милује. Била је то моја мајка. Забринута што сам се тако дуго задржала пошла је да ме тражи. Изненађена нисам могла ништа да јој кажем. Једино сам устала и обавила чврсто руке око њеног врата. То је била моја захвалност за њену нежност.

Путем сам мами причала шта се догодило: како сам се раздвојила од другарица. Код куће сам доживела још веће изненађење. Моје другарице нису биле још стигле. Тек касније су се појавиле са пуним корпама лешника. Говориле су ми како су ме тражиле, па су се за то задржале. Међутим, ја им нисам веровала, јер да су ме тражиле не би стигле да наберу толике лешнике. Била сам жалосна што су на мене тако брзо заборавиле, јер да ме мајка није пронашла ко зна када бих стигла кући.

Равијола Цупарић, ученица Краљево

КУЛТУРА УМЕТНОСТ ОБРАЗОВАЊЕ

ЗАБЕЛЕЖЕНО НА УШЋУ

ИНТЕРНАТ - ПРЕКА ПОТРЕБА

На недавно одржаном сас-танку представника друшт-вено - политичких органи-зација Ушћа чуо се и један забрињавајући податак. У овом времену, када водимо бригу да добијемо што више високообразованих стручња-ка, на овом подручју потпу-ним основним образовањем није обухваћено од двадесет

до осамдесет процената де-це. Разлог је само донекле от-равдан, јер су села са овог подручја разбијеног типа и много удаљена од централ-них школа па ученици нису у могућности да за време зим-ских месеци одлазе на наста-ву.

Овај проблем, са којим се друштвено - политичке орга-низације Ушћа сусрећу већ дуго година, захтева што хи-тније решење — речено је на овом састанку. Излаз је само један и то у што хитни-јем оснивању интерната за смештај ученика из удаље-них села или на сваки на-

чин решавање проблема њихо-вог дневног боравка за вре-ме зимских месеци.

Колико ће се у томе успе-ти за сада је немогуће рећи, али, с обзиром на дужност да се деца обезбеди потпуно основно образовање, свакако ће се у најскорије време не-што предузети.

Са потребом изградње ин-терната познато је општин-ско руководство и друштвено - политички форуми са овог подручја како би овај проб-лем имали у виду при доно-шењу друштвених планова.

М. П.

„МУЗЕЈ“ У КАФАНИ

У малом гужанском се-ду Губеревцу, испред саме железничке станице, уз ас-фалтирани пут који повезу-је Крајево и Крагујевац налази се врло занимљива сеоска кафана „Златни опа-нак“. Сигурно је, да се ова кафана издваја од бројних кафана на подручју Помо-равља и Шумадије. Зидове ове гужанске кафане кра-се бројни предмети домаће радиности који се више не употребљавају у сеоским до-маћинствима. На неколико полица причвршћена за зидо-ве налазе се бројни лонци, шерпе, чиније, тестије раз-них облика, док су по зидо-вима причвршћене дрвене кашике, варјаче, преслице, вретена као и низ других предмета који су мештани сами израђивали из дрвета или глине за своју употребу.

На десном зиду, када се уђе у прву просторију, висе гусле са гудалом, сабља, там-бура, а на другом зиду ве-лики волујски јарам са чи-тавом опремом и са клепету-шом на широком кожном ре-мену. На средини висе врло занимљивог облика дустер-наиме из „трупине“ великог точка сеоских дрвених кола светли огромна сијалица. На зидовима налазе се и бројни предмети од гвожђа израђени ко зна када.

Како смо сазнали све ове старе предмете донели су ме-штани околних села, желе-ћи да их не отуђе, па су их оставили на реверс. Један од радника запослених у овој кафани рекао нам је, да се број предмета управо „експоната у овом случају“ нагло повећава, јер свако жели да сачува по неку ста-ру ствар која је везана за живот домаћинства. Намер-ник када уђе у ову кафану за моменат застане и запита се: да ли је ово, збиља, ка-фана или је „музеј“ у кафа-ни или „кафана“ у музеју.

Ј. Кр.

КРАЈЕВО

ЈОШ ЈЕДАН СЛИКАРСКИ ТАЛЕНАТ

— И НА ТРЕЋОЈ САМОСТАЈНОЈ ИЗЛОЖБИ ДРАГАН РАДЕНКОВИЋ ПОТВРДИО СВОЈУ НАДАРЕНОСТ

Пред сам крај прошле и првих дана ове године кра-љевачки љубитељи сликар-ских изложби имали су при-лику поново да упознају са-моуки сликарски таленат Драгана Раденковића. Овај млади краљевачки сликар својом трећом самосталном изложбом с правом се приб-лижио бројној групи надаре-них сликара. Двадесет њего-вих сликарских радова, ме-ђу којима 18 радова у техни-ци уља и 4 рада у техници пастела, демонстрирали су и овога пута један изузетан сликарски таленат без неког школског или академског зна-ња, али зато и особен у те-матском, колористичком и фигуративном третману.

Земља, камен, вода и небо представљају углавном њего-ве тематске преокупације. У њима је поднебље његовог родног краја које прича на неубичајан начин причу о помало тужном доживљава-њу пејсажа. Упркос томе, из његовог таквог доживљава-ња и на неки начин бекства од човека и исхода његовог рада, Раденковићева палета поседује неку пригушену е-руптивну, нешто чак и суво-ву, импресивну снагу замуће-ну неким горким немиром. Његове наглашене површи-

не уткане су у пејсажну це-лину на којима доминирају неодређени тамни тонови, а његов светао колористички однос је замућен дискретним сивилом. Између тог нагла-шеног тамног и пригушеног светлог колорита Раденковић је своју основну импресију ненаметљиво наглашавао ру-меним тоновима. Такав ко-лористички однос управо по-казао је и изузетну и неуби-чајну надареност његове па-лете.

Драган Раденковић је сво-јом трећом самосталном из-ложбом задржао свој реални и фигуративни однос према пејсажу. Више емотиван, а још више неубичајно импр-есиван Раденковић је најма-ње рефлексиван и оптере-ћен неким својим субјектив-ним философским односом према пејсажу који на свој начин искрено и непосредно доживљава. То је можда и једно од највећих својстава његовог сликарског садашњ-ег тренутка. А године које су пред њим несумњиво ће ста-дно потврђивати његову сли-карску надареност.

М.

ВРЂАЧКА БАЊА

Кабинет страних језика

Скупштина општине и дру-штвено - политичке органи-зације Врњачке Бање већ го-динама поклањају значајну пажњу развоју школства. Податак да у туристичкој оп-штини са свега двадесетак хиљада становника постоје две средње школе: Гимнази-ја „Слободан Пенезић — Кр-цун“ и Школски центар за образовање кадрова у угос-титељству и туризму, то нај-боље потврђује.

Ових дана при школском центру отворен је кабинет за изучавање страних јези-ка, који је опремљен најса-временијим средствима тако да може веома добро да пос-лужи како редовним учени-цима, тако исто и запосле-ним радницима у угоститељ-ству и туризму код којих је још увек присутно непозна-вање страних језика због че-га се и јављају одређени про-блеми.

Љ. К.

КРАЈЕВАЧКИ ГИМНА-ЗИЈАЛЦИ ОСНОВАЛИ

ФОНД СОЛИДАРНОСТИ

Сви ученици краљевачке Гимназије „Мирко Луковић“ чланови су Црвеног крста. На својој недавно одржаној годишњој Скупштини они су сумирали рад и резултате ус-пешног рада. Поред низа дру-гих послова које су пример-но обавили као чланови ове хумане организације само ку-ресе за прву помоћ заврши-ло је 13 екипа и на такмиче-њима у тој дисциплини пос-тигли су видне резултате.

Ученици су учествовали у добровољним акцијама у сакупљању помоћи својим друговима у Вању Луци, за-тим помоћи поплављеним кр-ајевима у Војводини као и помоћи деци у Пакистану.

На својој годишњој Скуп-штини краљевачки гимнази-јалци основали су и „Фонд солидарности“ у који уносе своје добровољне прилоге. Из тог Фонда помажу своје другове у куповању школ-ског прибора, помоћи за ку-повину одеће, уплате за воз-не карте или помоћ за екс-курзију. Фонд солидарности ради на самоуправним прин-ципима, па је он постао и је-дна мала школа самоуправ-љања.

М.

Ј. Кр.

ЛЕКАР ВАМ САВЕТУЈЕ
КУЋНА БУКА

После рада у фабричкој хали, канцеларији, на гра-ђевини — или у продав-ници — сваки човек осе-ћа потребу за одмор у ти-шини. Обично такав мир тражи у своме дому, али морамо признати да дана-шњи начин живота и те-хника ни у кући не доз-вољавају мир.

Док на заштиту радни-ка од индустријске буке ради обимна ХТЗ служ-ба привредне организаци-је — докле о кућној буци нико не води рачуна, ма-да сваки даном све ви-ше угрожава здравље. Бу-ка се увукла у наш дом, смета нам, узнемирава нас, а када пређе 85 деци-бела директно оштећује чуло слуха и нервни сис-тем.

У стану ухо је изложе-но звуцима; радио и ТИЗ пријемника, усисивача за пра-шину, машине за пра-ње рубља, фрижидера, ве-нтилатора, лавеза пса и тд.

Са улице допире бука трамваја, аутобуса, ками-она, пиштање сирена ват-рогасних, милицијских или кола СХП, бушили-це за бетон, шкрипа ауто-мобилских кочница, вика-уличних продаваца, лупа-канци за смеће, грмљави-на млазног авиона итд.

Сматра се да у тихој по-родици, без деце, бука се креће око 45 децибела. У савременим стамбеним насељима као што су со-литерни бучност износи око 50 децибела.

Испитивања су показа-

ла да неочекивана и ис-прекидана бука има ви-ше штетних ефеката на људско здравље, него о-чекивана и стална. Овак-ва бука ствара осећај на-петости и умор, што опет повећава број „кућних де-цибела, шаптоње већ „да-је“ 20 децибела, док при-буци од 85 децибела нас-тају сметње споразумева-ња. Узлетање млазног а-виона производи буку од преко 150 децибела, што је довољно да изазове тра-јни губитак слуха!

Шта се практично може учинити?!

У интересу је здравља да станујете што даље од важних саобраћајница и градске везе, што је свакако увек немогуће, али ипак се може нешто учинити. Станари се могу договорити да се посади што више дрвећа, ако га-већ има око зграде, јер оно „ушља“ буку. У кући се под може покрити ли-нолеумом или тепихом ко-ји апсорбује ларму. Брата-се могу тапацирати. При-куповини кућних апарата треба се интересовати и о њиховој бучности. Те-апарате према могућности одстраните из спаваће и дневне собе. Немојте ника-да истовремено укључива-ти два апарата и поштуј-те „кућни ред“ истакнут на видном месту у вашој згради, јер тиме чувате здравље своје и осталих грађана.

Др Ј. Војновић

ТРАГОМ ХУМАНОСТИ

СТАРИЦА ЖИВАНА
НАЈХУМАНИЈА ВРЂАЧАНКА

* ОД 1944. ГОДИНЕ ДО САДА ПЕНЗИОНЕРКА ЖИВА НА ДОБРОСАВЉЕВИЋ ДАЛА ПРЕКО 100 ПУТА КРВИ

* НАЈХУМАНИЈА ВРЂАЧАНКА ДОБИЛА НЕКОЛИКО ЗНАЧАЈНИХ ПРИЗНАЊА, МЕЂУ КОЈИМА И ОК-ТОБАРСКУ ПЛАКЕТУ ОПШТИНЕ.

У малој соби, удаљеној око 200 метара од центра Вр-њачке Бање, живи пензио-нерка Живана Добросавље-вић. Реч је о једној од нај-активнијих жена ове опш-тине, чији је друштвени рад

није никада ушла. Почетком 1944. године у Врњачкој Бањи је први пут организована акција прику-пљања крви, која је била пре-ко потребна борцима, рањ-еницима на фронтима ши-ром земље. Тада, сећа се са-да шездесеттрећегодишња Живана, била је прва прили-ком уписа у добровољне да-ваоце крви. Покренула је и остале жене у Бањи не би-ли се добило што више бочи-ца драгоцене течности за ра-њене борце, којима је крв била незаменљиви лек. Од тада, па све до данашњих дана, Живана је редовно да-вала крви. За ово време, према званичним књижица-ма, Живана је напунила пре-ко 100 бочица крви чија те-жина никада није била ма-ња од 350 грама. Два пута је тежина бочица износила по 700 грама (то је било 1948. и 1949. године). То значи да је Живана годишње давала просечно по два литара дра-гоцене течности.

Живана Добросављевић

био посебно запажен у про-теклом послератном перио-ду. Наиме, у тек ослобођеној Бањи, Живана је редовно би-ла на челу скоро свих акци-ја које су организоване на уређењу врњачких паркова, чишћењу реке од муља, ли-шћа. И за време другог свет-ског рата Живана је била ак-тивна. Ко зна колико је гу-та препежачила стазу од Вр-њачке Бање до Гоча и нат-раг, носећи партизанима хра-ну. Било је случајева када је прелазила и поред четни-

ких патрола, али се Живана није никада уплашила. Покренула је и остале жене у Бањи не би-ли се добило што више бочи-ца драгоцене течности за ра-њене борце, којима је крв била незаменљиви лек. Од тада, па све до данашњих дана, Живана је редовно да-вала крви. За ово време, према званичним књижица-ма, Живана је напунила пре-ко 100 бочица крви чија те-жина никада није била ма-ња од 350 грама. Два пута је тежина бочица износила по 700 грама (то је било 1948. и 1949. године). То значи да је Живана годишње давала просечно по два литара дра-гоцене течности.

Поред посрларног Живани-ног активност, Скупштина општине је недавно овој нај-хуманијој Врњачанки додели-ла Октобарску плакету, а ор-ганизација Црвеног крста Златни знак и Златну и сре-брну значку.

Сва ова признања су јој веома драга. Због тога је и задовољна. Али, данас Жи-вана у души носи бол због заборањености. Јер, за 27 година напорног рада прими-стала 400 динара пензије. А-то је, мора се признати, су-више мало за напор и труд-који је уложила у шестек-лом периоду ова најхумани-ја Врњачанка.

Љ. Косић

ХУМОРЕСКА

ВИЦ СА ЗАДРШКОМ

А олази ми у канцела-рију колега Сотир из суседне канцела-рије и лепо примећујем да се церка са унутрашње стране психе.

— Да ти испричам — ве-ли — један страхан штос, али одистински.

Исприча мангуп заиста штосчину о некаквој за-гули и замлати. Ја таман зинуо да се исклидам од смеха, а Сотир ме преки-де:

— Да ти одмах кажем: тај загула је друг Тај и Тај. Тај помоћник секре-тара, члан и потпредсед-ник...

— Знаш, Сотире — ки-село сам развукао усне — ти понекад претераваш са

тим, такозваним вицеви-ма... Пре свега, виц ни-је ништа нарочито: неуку-сан, баналан, недуховит. А затим, где може друг Тај и Тај...

— Ама то се десило пре-кјуче — објашњава Со-тир. — А он је пре неде-љу дана престао да буде буца.

— Како, бре, престао? — буним се афирмативно.

— О, па то ти и не знаш!... Наравно, био си месец дана напољу па ни-си ни читао нашу штам-пу... Оде нам друг Тај и Тај, сурдукнуо се.

Обузео ме напрасни про-цес забезекнутости. Да-ме, Сотир, фуњара, не-фарба? Зар је могуће

да друг Тај и Тај...

Окренем грозничаво Га-врин телефонски бројча-ник: таква и таква ствар, зар је стварно?

— Најстварније. — сме-шка се Гавра са оне стра-не жице.

Мајко моја, ко би то и помислио за друга Тога!... Ама, можда су се Сотир и Гавра договорили?!

Хитро вадим лични по-литичко-телефонски под-сетник, проналазим број и окрећем.

— Извините... — му-цам. — Занима ме неки по-датак о другу Том и Том, па ако би сте били љуба-зни...

Тип са оне стране пре-ска у громогласни смех.

ПРОГРАМ РАДИО — КРАЉЕВА НА ТАЛАСНОЈ ДУЖИНИ 306 М.

ЧЕТВРТАК:

- 13.00 — 13.05 Најава Радио Краљева и вести
- 13.05 — 13.25 Млади и свет занимања
- 13.25 — 13.30 Курир „Жућа“ јавља (Емисија за прип. ЈНА)
- 13.30 — 14.00 Кад повежеш мараму (Емисија за пионире)
- 14.30 — 15.00 Поздрави жеље и честитке
- 15.00 — 15.30 Новости дана (I програм Радио Београда)
- 17.00 — 17.10 Дневник нашег краја
- 17.10 — 17.30 Рекламини магазин
- 17.30 — Програм за сутра

ПЕТАК:

- 13.00 — 13.05 Најава Радио Краљева и вести
- 13.25 — 13.30 Гост нашег студаја
- 13.30 — 13.55 Акорди и гласови младих
- 13.55 — 14.00 Савети стручњака
- 14.30 — 15.00 Поздрави, жеље и честитке
- 15.00 — 15.30 Новости дана (I програм Р. Београда)
- 17.00 — 17.10 Дневник нашег краја
- 17.10 — 17.30 Рекламини магазин
- 17.30 — Програм за сутра

СУБОТА:

- 13.00 — 13.05 Најава Радио Краљева и вести
- 13.05 — 13.25 Популарна музика
- 13.25 — 13.30 Препоручујемо за данас и сутра
- 13.30 — 14.00 Музика за поподневну разоноду
- 14.30 — 15.00 Поздрави, жеље и честитке
- 15.00 — 15.30 Новости дана (I програм Радио Београда)
- 17.10 — 17.30 Рекламини магазин
- 17.00 — 17.10 Дневник нашег краја
- 17.30 — Програм за сутра

НЕДЕЉА:

- 11.30 — 12.00 Рекламини магазин
- 12.00 — 12.30 Селима у походе
- 12.30 — 13.30 Поздрави и жеље слушаца

ПОНЕДЕЉАК:

- 13.00 — 13.05 Најава Радио Краљева
- 13.05 — 13.25 Одмор уз песму и ритам
- 13.25 — 13.30 Спортски мозаик
- 13.30 — 14.00 Из прошлости нашег краја
- 14.30 — 15.00 Поздрави, жеље и честитке
- 15.00 — 15.30 Новости дана (I програм Радио Београда)
- 17.00 — 17.10 Дневник нашег краја
- 17.10 — 17.30 Рекламини магазин
- 17.30 — Програм за сутра

УТОРАК:

- 13.00 — 13.05 Најава програма Радио Краљева и вести
- 13.05 — 13.25 Народна музика
- 13.25 — 13.30 5 минута са службом јавне безбедности (Краљева)
- 14.30 — 15.00 Поздрави, жеље и честитке
- 15.00 — 15.30 Новости дана (Радио Београд)
- 17.00 — 17.10 Дневник нашег краја
- 17.10 — 17.30 Рекламини магазин
- 17.30 — Програм за сутра

СРЕДА:

- 13.00 — 13.05 Најава Радио Краљева и вести
- 13.05 — 13.25 Ново у забавној музици
- 13.25 — 13.30 Јутајући микрофон
- 14.00 — 14.25 Данас нам представљамо
- 14.25 — 14.30 Шта доноси нови број „Ибарских новости“
- 14.30 — 15.00 Поздрави, жеље и честитке
- 15.00 — 15.30 Новости дана (I програм Р. Београда)
- 17.00 — 17.10 Дневник нашег краја
- 17.10 — 17.30 Рекламини магазин
- 17.30 — Програм за сутра

★ МАЛИ ОГЛАСИ ★ МАЛИ ОГЛАСИ ★ МАЛИ ОГЛАСИ ★

ПРОДАЈА:

— ПРОДАЈЕМ кућу одмах усељиву. Цена повољна. Ву киевић Душан, Чибуквац (код Краљева) преко пута „Механике“.

— ПРОДАЈЕМ возило „застава 750“ у одличном стању, производња 1970. године. Цена повољна. Ђока Савић, радио — Краљево.

— ПРОДАЈЕМ јефтино беле комбиновану собу и топе зарију. Обратити се С. Ђукић, Лењина 60 Краљиво.

— ПРОДАЈЕМ кућу (комфорну, двособну, одмах усељиву) и 6 ари плаца. Рсовац Славо, Грдичка Коса бр.6 Краљево.

— ПРОДАЈЕМ шпорет на на

фту марке „Контакт“ Загреб два бурета и канту за нафту и једну комплет кухињу са једним шифоњером „Зелена гора“ солитер Б3 стао 12, I спрат Краљево, Лугоња Лука.

— ПРОДАЈЕМ нове ствари: две софе са јоги душецима, пећ, велику каду, тепих, сто и четири хеклице. Може се видети сваког дана од 15 до 18 часова. Дамјановић, Трг Маршала Тита I Краљево.

— ХОРОСКОП, сановник нумеролог, читање судбине из талого кафе и друго у књижици „Народни забавник“ лепо опремљен, ћирилица. Само за 20 динара. Поштарина плаћена. Адреса: Даница Марјановић, Београд, Господар Јевремова 59.

ИЗГУБЉЕНА ДОКУМЕНТА

— ОГЛАШАВАМ неважним изгубљена сведочанства I и II разреда школе ученика у привреди. Издата школске 1957/58 и 1958/59. године у Краљевоу на име Радомир Ђуђић.

РАЗНО:

— ПОЗИВАМ своју жену Мијољу рођену Радовановић да се врати у року од 3 дана. У противном повешћу браку разводну парницу. Дугове учињене на моје име не при знајем. Миладин Дуканац из Коњарева. Бр. л. к. 7550 Краљево.

ПОТВРЂЕНА КАЗНА ФК „ПОЛЕТУ“

Краљево — ФК „Поле“ из Ратине члан Првог разреда Фудбалског савеза подручја Краљево, кажњен је од стране Такмичарске комисије ФСПК после инцидента и прекинуте утакмице са „Иброј“ из Рибнице (1:1) службеним резултатом 3:0 у корист противника и са 500 нових динара новчаном казном. Незадовољни оваквом одлуком Ратинци су се жалили другостепеној комисији која је пре неколико дана разматрала околности под којима је дошло до инцидента и на основу тога потврдила казну ФК „Поле“.

СА ИГРАНКАМА ПУНЕ КЛУПСКУ БЛАГАЈНУ

Краљево — Нижеразредни тимови на подручју Краљева којима су мале годишње дотације за такмичење, довијају се на разне начине како би попунили своје празне клупске благајне. Док је дни организују томболе, фудбалери сеоског клуба „Пролетер“ из Печенога одлучили су се на други вид убирања средстава. Они у сеоском Задружном дому организују недељом игранке које су увек радо посећене, а и приход је знатно већи него да су се одлучили за томболу.

Оглашавајте у вашем листу „Ибарске новости“

КОНКУРСНА КОМИСИЈА ШКОЛСКОГ ОГЛЕДНОГ ДОВРА ШУМАРСКОГ ФАКУЛТЕТА „МОМЧИЛО ПОПОВИЋ“ БЕОГРАД

РАСПИСУЈЕ КОНКУРС ЗА РАДНО МЕСТО ГРАЂЕВИНСКОГ ТЕХНИЧАРА

УСЛОВИ:

Средња техничка школа — грађевински одсек, преко 1 године радног стажа и положен стручни испит.

- ★ Место рада на радилиштима на Гочу.
- ★ Стан није обезбеђен, лични доходак по Правилнику.
- ★ Пријаве са 1 динар таксене марке и приложени доказима о школској спреми односно радном стажу могу се поднети у року од 10 дана од дана објављивања, на адресу: Шумска управа „Момчило Поповић“ — Краљево, Кидричева 6, 6.
- ★ Непотпуне пријаве комисија неће разматрати.

КОМИСИЈА ЗА ЗАСНИВАЊЕ И РАСКИДАЊЕ РАДНИХ ОДНОСА ЦЕНТРА ЗА СОЦИЈАЛНИ РАД У КРАЉЕВУ

РАСПИСУЈЕ КОНКУРС ЗА ПОПУНУ РАДНОГ МЕСТА ДИПЛОМИРАНОГ ПРАВНИКА

УСЛОВИ:

- ★ Поред општих услова кандидат треба да има завршен Правни факултет и 2 године радног искуства.
- ★ Пробни рад 15 дана.
- ★ Стан није обезбеђен.
- ★ Лични доходак по Правилнику.
- ★ Пријаве са потребним документима (диплома о завршеном факултету, потврда о дужини радног стажа и лекарско уверење) могу се поднети у року од 15 дана од дана објављивања конкурса.
- ★ Пријаве се подносе Центру за социјални рад у Краљевоу, Кидричева 5, са назнаком „за конкурс“.

КОМИСИЈА ЗА РАСПИСИВАЊЕ И СПРОВОЂЕЊЕ КОНКУРСА ЗА ПРИЈЕМ РАДНИКА У ШУМСКО ГАЗДИНСТВО КРАЉЕВО

РАСПИСУЈЕ КОНКУРС

1. ЗА ЈЕДНОГ ПРИПРАВНИКА СА ШУМАРСКОМ СРЕДЊОМ ШКОЛОМ (ШУМАРСКИ ТЕХНИЧАР) ЗА РАДНО МЕСТО ПОСЛОВОЂЕ НА ИСКОРИШЋАВАЊУ ШУМА НА ЖЕЉИНУ И

ПОНОВНИ КОНКУРС

1. ЗА 6 ПРИПРАВНИКА СА ЗАВРШЕНОМ ШКОЛОМ ЗА КВАЛИФИКОВАНЕ РАДНИКЕ У ШУМАРСТВУ.

УСЛОВИ:

Као приправници примају се на рад лица која немају праксу (почетници) или лица која су после завршеног школовања радила на пословима своје струке, али у трајању краћем од 1 године.

- ★ Лични доходак по Правилнику о пријему приправника Шумског газдинства Краљево.
- ★ Понуде са доказима о испуњавању услова из конкурса доставити на адресу „Шумско газдинство Краљево“.
- ★ Понуде доставити у року од 15 дана, рачунајући од дана објављивања конкурса.
- ★ Непотпуне понуде се неће узимати у обзир.
- ★ Одлуци комисије кандидати ће бити писмено обавештени у року од 5 дана, од дана доношења одлуке о пријему приправника.

aero

aero

aero

aero

aero

aero

aero

aero

aero

aero

ИЗВЕШТАЈ

СА ИЗВЛАЧЕЊА Ш КОЛА НАГРАДНЕ ШТЕДЊЕ БЕОГРАДСКЕ УДРУЖЕНЕ БАНКЕ АГЕНЦИЈЕ ТУТИН, ОБАВЕЊЕНОГ ДАНА 25. ДЕЦЕМБРА 1970. ГОДИНЕ У ТУТИНУ.

РЕДНИ БРОЈ	ЗГОДИТАК	ДОБИТНИК ШТЕДЊА КЪИ ЖИЦА БРОЈ
1.	НАГРАДА ОД 200,00 ДИНАРА	4374
2.	ЖЕНСКА СПАВАЊИЦА	4593
3.	ЈЕДНА МУШКА КОШУЉА	3935
4.	НАГРАДА ОД 200,00 ДИНАРА	4026
5.	НАГРАДА ОД 500,00 ДИНАРА	4753
6.	НАГРАДА ОД 200,00 ДИНАРА	4374
7.	ТРИ МЕТРА ТРЕВИРЕ	4830
8.	ЈЕДАН КОМПЛЕТ ЖЕНСКИ	4890
9.	ЈЕДАН МУШКИ РУЧНИ САТ	4679
10.	НАГРАДА ОД 500,00 ДИНАРА	4893
11.	НАГРАДА ОД 200,00 ДИНАРА	4874
12.	ЈЕДАН МУШКИ РУЧНИ САТ	4874
13.	НАГРАДА ОД 200,00 ДИНАРА	4488
14.	НАГРАДА ОД 1.000,00 ДИНАРА	3911
15.	ПРЕМИЈА ОД 3.000,00 ДИНАРА	4902

* НАГРАДЕ СЕ МОГУ ПОДИТИ У РОКУ ОД 60 ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА ЗВАНИЧНЕ ЛИСТЕ ИЗВУЧЕНИХ ЗГОДИТАКА.

КАКО ПОМОЋИ „РУДАРУ“

- * СЕЗОНА ЗАВРШЕНА СА КРАЈЊЕ ЛОШИМ БИЛАН СОМ. * КЛУБ СА ДОСГА ТАЛЕНТОВАНИХ ФУДБАЛЕРА ОД КОЛИХ ЈЕ СТВОРЕНА САМО ДОБРА ОДБРАНА. * НОВЕ НАДЕ У НОВОГ ТРЕНЕРА. * ДА ЛИ ЋЕ ПРЕДСЕДНИК И СЕКРЕТАР КЛУБА ДОЛАЗИТИ НА УТАКМИЦЕ САМО КАО ГЛЕДАОЦИ. * НАМЕТЕ СЕ НУЖНА ПОТРЕБА ОДРЖАВАЊА ВА ПРЕНДНЕ СКУПШТИНЕ.

Јесења фудбалска сезона Западно-Моравске лиге је завршена и сви резултати су познати. У такмичењу су учествовале две екипе са подручја општине Рашка. Рудар као искуснија јер се дуго такмичила у овој лиги и Бана као млађа која се тек ове године изборила за овај ранг такмичења. Интересантно је одмах напоменути да

ве као целине. Појединци се само прихватају задатака али ништа не чине да их изврше.

— Замислите само то, истиче Покимица, када председник и секретар Клуба не желе да пруже никакву помоћ клубу пред утакмицу. Они једноставно одлазе у гледалиште и посматрају утакмицу као обични гледа-

нера Милоша Моравчића, ра нијег играча „Рудара“. Он три пута недељно тренира са фудбалерима. Увео је веома доору дисциплину. Онај ко не дође на два тренинга не долази у обзир за било какву утакмицу. Успео је за кратко време да окупи све фудбалере и да заједнички тренирају. Предузете су и конкретне мере против „звезданца“ које мисле да се без њих не може. Такви фудбалери се замењују млађим. И што је најважније ствара се тим из Баљевачке средине. У наредном периоду иначе ће се мање ослањати на оне који не тренирају и долазе из других места и градова.

— Мишљење тренера Моравчића је, како истиче Покимица, да је одбрана већ консолидована и да такве појединце нема нико у Западно-моравској лиги али да је навални ред веома слаб и да га треба што пре ојачати и створити.

Миливоје Распоповић: Интерна правила оштра према прекршиоцима

— У Баљевцу су се проне ле неке приче да је одређеном броју фудбалера забрањено тренирање. Жеља је да наш лист ову неистинити демантује. Таквих одлука до сада није било. Ми само стварамо интерна правила са којим желимо да и сам клуб кажњава своје прекршиоце. За то смо на пример да свако удаљивање са терена искључи играча да не игра бар на једној утакмици. Интерна акта треба што пре средити и са њима регулисати све односе. Убрзо треба сагледати и финансијско стање клуба. Оно се за сада не зна јер председник и секретар Клуба и не долазе на састанке.

— Моје је мишљење да не ма бојази да ли да останемо у лиги, каже Распоповић. Предузећемо све да тренинге не прекидамо. Прекинућемо их само у јануару и почетком фебруара наставити. У толећном делу имамо и нешто повољнији распоред поред првог тима тренираћемо и други тим односно подмладак из кога ће се у наредном периоду претсти снаге за прву једанаесторицу.

Распоповић нам је рекао да су предузете мере да „Рудар“ добије и свој бифе из кога ће се стварати средства за издржавање Клуба. Очекује се помоћ и радних организација.

Д. Цвијетић

Тим Бана — јесењег првака Западно-моравске лиге

је искуснија екипа постигла само половичан успех или пак мали успех док је Бана као новајлија изненадио пријатно све учеснике овог такмичења а посебно своје љубитеље у Рашки јер је заузео прво место. За освајање титуле јесењег првака Бана заслужује све честитке и нове жеље да се то место у пролећном делу и задржи. Тим пре што су Рашчани на ступили у светлом руху и доказали свој квалитет у „првом потезу“.

А шта је са „Рударом“?

„Рудар“ је екипа која се годинама борила за челне позиције у Западно-моравској лиги. Само годину дана раније, ови фудбалери су били вали победници на свим теренима и за њих игра на страни није представљала никакав проблем за постизање доброг резултата и освајање бодова. Ове године била је то екипа која није личила на ону годину дана раније. Ништа им није полазило за руком па их је чак и спортска срећа оставила и где се очекивало да су бодови сигурни они су сигурно губили. На крају „Рудар“ је остао при дну табеле са два-три тима „испод себе“. Уколико би се и даље утакмице губиле „Рудар“ не би остао у овој квалитетној лиги.

У жељи да се открију појединости о слабостима у овом клубу и о неуспесима истог разговарали смо са потпредседником „Рудара“ Милошем Покимицом и чланом управе Миливојем Распоповићем. Ево шта смо све од њих сазнали:

Милош Покимица: Појединци се прихватају задатака али се не труде да их изврше.

— Сви знамо да је „Рудар“ мало постигао, каже Покимица. Исто тако знамо и то да нисмо губили нерве у тој ситуацији да смо бар постигли једно за мене много важно, да одржимо добре спортске односе са свим клубовима. Треба истаћи и то да нисмо имали довољно спортске среће па смо се и због тога нашли на доњем делу првенствене таблице. Велики хендикеп у неуспеху није само незалагање играча већ и незалагање Упра-

оци и ништа не чине да припремама и пред саму утакмицу да би се утакмица повољније решила у корист свог клуба. Они су се практично одрекли клуба тиме што ни сами не долазе на клубске седнице, што не помажу да се нађе тренер и што својим одсуством од рада дестимулишу и фудбалере.

Једно једино питање које смо поставили Покимици је — добро, стање је сада такво, може ли се оно изменити и шта у том привуцу треба учинити?

— Од девет чланова Управе клуб сада воде само три члана. Сви остали не долазе на седнице нити се уопште „окрећу“ клубу. Значи треба хитно сазвати ванредну скупштину и изабрати нову управу са људима који желе да раде. Хитно треба направити и нормативна акта која ће регулисати сва питања у клубу. Нужан нам је статут и све остало чиме ће се регулисати пре свега дисциплина.

— Нас неколико активних чланова предузели смо извесне мере заједно са фудбалерима. Примили смо за тре-

3. ЈАНУАРА У МРСАЉУ

ПРВО ОВОГОДИШЊЕ ТАКМИЧЕЊЕ

★ Крос на залеђеној стази уз велики број гледалаца

Учесници кроса у Мрсађу

Краљево — Атлетичари рили такмичарску сезону у АК „Металац“ први су отво

Негма успомена: тим „Слоге“ првак Источне групе Друге савезне лиге у сезони 1969/70.

У НЕДЕЉУ ПРЕ ПОДНЕ

СКУПШТИНА ФК СЛОГЕ

— СКУПШТИНИ ЋЕ МОЋИ ДА ПРИСУСТВУЈУ ЧЛАНОВИ КЛУБА КОЈИ СУ РЕДОВНО ПЛАЋАЛИ ЧЛАНАРИНУ

Краљево — Дуго очекивана скупштина фудбалског клуба Слога, која је више пута одлагана, одржаће се у недељу. Све је прецизирано, време 10 часова и велика сала број 8 на горњем спрату Дома друштвених организација. По обичају дневног реда поднеће се извештај о раду управе клуба у протеклом периоду, финансијско пословање, даће се раз решење старој и изабрати нови чланови будуће управе клуба.

Од Данила Ивановића, техничког директора Слоге сазнали смо да ће скупштини моћи да присуствују чланови који су редовно плаћали клубску чланарину као и лица којима су упућене званичне позивнице. У свему овоме

не би било ништа необично, да се једна повећа група на навијача није осетила погођена овим потезом са позивницама и сама одлучила да у своје име упућује позивнице свим сипатизерима Слоге и апелује да у што већем броју присуствује недељној скупштини краљевачког друголигаша.

Поступак овакве групе навијача испада чудан да у туђе име могу некемо слати позивнице за скупштину клуба који има своју управу, односно оне људе које су они сами своје време изабрали. Ако су то навијачи који су испуњавали своје обавезе према клубу кроз плаћену чланарину онда чему све то, зашто дизати буку и стварати наелектрисану атмо-

сферу која може негативно да се одрази на рад будуће управе. Кроз извештај о раду анализираће се успех, односно неуспех Слоге у јесењем делу првенства. Ипак, без навијачких претензија чланови Слоге мораће анализирати све околности објективне природе због чега њихови љубимци у последњој првенственој сезони нису заузели бољи пласман на табели. Само искреном дискусијом и још искренијом жељом да по могу рад будуће управе, то ће бити највећи допринос Слоги да се успешније такмичи у наредном првенству и пребори психолошку кризу после проплогодишњих квалификација за Прву лигу.

Прави навијачи само оваквим начином могу да пруже свој пуни допринос клубу кога воле.

ПОСЛЕ УСПЕХА СКУПШТИНЕ РК „КРАЉЕВО“

НОВИ ЉУДИ У РУКОМЕТУ

Краљево — Једини рукометни клуб у граду на Ибру који је годинама таворио и тек прошле сезоне кренуо ка успону захваљујући групи рукометаша — ентузијаста на најбољем је путу да потпуно стабилизује своје редове. То се најбоље могло запазити на недавно одржаној скупштини РК „Краљево“ када су чланови овог клуба, рукометашичке и рукометашки, дали разрешење старој управи, а у нову управу

изабрали људе за које верују да ће се више ангажовати и тако допринети већој популаризацији овог спорта међу краљевачком омладином. Они су поверење указали Алексу Селмановићу, официру ЈНА и познатом дугогодишњем спортском раднику који се истовремено афирмисао и као фудбалски тренер. Селмановић је изабран за председника клуба, потпредседник је Ђукадин Ранчић, а секретар Станислав Јовичић.

На бази одлуке скупштине нова управа РК „Краљево“ треба да приступи много озбиљнијем раду са свим категоријама чланова, односно екипа и да у материјалном и стручном погледу реши низ постојећих проблема посебно слабо стање рукометног терена, набавку справа и реквизита. Тешкоћа ће бити пуно, али 45 чланова рукометног клуба верује да ће нова управа бити у стању да нађе прави пут из хор-сокака, поготову у овој такмичарској години кала мушка и женска екипа имају много изгледа да се домогну вишег степена такмичења.

И. Николић

ФУДБАЛЕРИ СЛОГЕ У ГРЕ. ТАК ПОЧИЊУ СА ПРИПРЕМАМА

Краљево — Зимски одмор је завршен за фудбалере краљевачке Слоге, а истовремено и продужен за три дана. Они су требали да се окупе на Градском стадиону у уторак, међутим, састанак је одложен за петак 8. јануара ка-

да треба да се јаве новом тренеру Зорану Милошевићу. Као што је познато Милошевић, ранији тренер подмладака, преузео је улогу тренера првог тима Слоге пошто је управа Слоге захвалила Борису Маровићу и дала му сагласност да може да напусти Краљево. Многи полажу велике наде у новог младог тренера који је у раду са подмлатком Слоге забележио низ успеха.

На првом тренингу у петак, појавиће се сви првотимци краљевачког друголигаша осим леве полутке Милојаковића који је добио сагласност управе клуба да појача новосадску Војводину на зимској турнеји по Јужној Америци.

ВУКОМАНОВИЋ НА ПРИПРЕМАМА У УЛЦИЊУ

Краљево — Познати краљевачки атлетичар и члан омладинске државне репрезентације у кросу Милован Вукомановић одлази ових дана у Улцињ на позив Атлетског савеза Југославије. Он ће у Улцињу провести 12 дана и тренирати са осталим члановима репрезентације у оквиру припрема за Балкански крос који се одржава марта месеца.

ИЗ ФСП-а КРАЉЕВО

РЕГИСТРУЈУ СЕ:

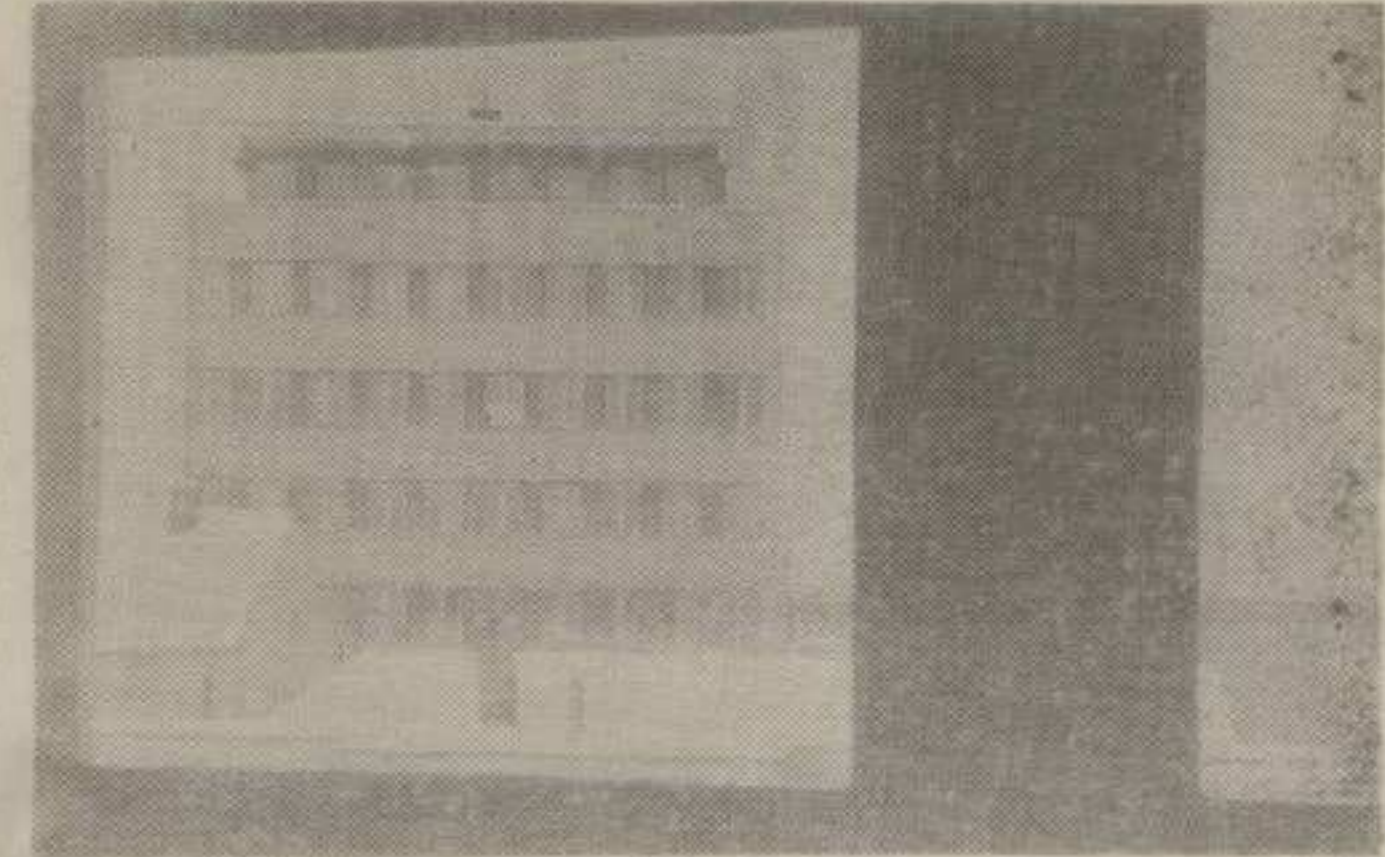
— За Ф. К. „Каблар“ (Краљево) Савић (Миодраг) Вламир по члану 26 Правилника о регистрацији играча ФСЈ.

Одсек за регистрацију

ПОВОДОМ НАПИСА

Из албума фото - репортера

ВЕЛИКА СНАГА „ВРУЋИХ ИЗВОРА“

Вук Петровић: ЗИМА

Друже уреднице,
Молим Вас да у наредном броју Вашег листа објавите овај чланак а поводом написана „Велика снага — Врућих извора“ — који сте објавили у прошлом броју.

У чланку „Велика снага — Врућих извора“ — аутор Д. Г. вероватно због недовољне обавештености изнео је неколико нетачних података, у вези изградње водовода у Подунавцима.

Прво аутор наводи да на збору бирача у Подунавцима, одржаном у мају 1970. године, огромна већина схватила је предност воде са „Врућих извора“ и наравно тамо се и определила. Да је већина гласала за градњу водовода „Врућих извора“ на овом збору, тачно је, али не огромна. Јер пре него што је дошло до изјашњавања грађана, за градњу којег водовода ће се одлучити, не ко од дискутаната из групе „Врућих извора“ почео је са врећањем учесника заинтересованих за изградњу водо- „Златац“, тако да је је дан већи број грађана — бирача заинтересованих за изградњу овог водовода, због овог врећања вапустио збор бирача. Па је тако на крају збора донет закључак да се гради водовод „Врућих извора“, наравно тада већином гласова. Ово ми је лично познато јер сам ја на овом збору председавао.

Од око 200 домаћинстава којима има у Подунавцима, 75 домаћинстава плус железничка станица, су учесници у изградњи водовода „Златац“. Што говори да је и ово велики број и да није једна милиша поборника.

Даље аутор овога чланка наводи да је „Златац“ реални извор и да је подложен загађењу. Ни ово се не би могло рећи да је тако, јер стручна служба Хигијенског завода у Краљеву, већ чита ве јесени као и почетком ове зиме узимају на анализу воду са извора „Златац“ и то: једном седмично на бактериолошку и једном месечно на хемијску. Резултати ових анализа говоре позитивно, јер на свакој анализи стоји

да је вода исправна за пиће.

Такође се из овог чланка аутора Д. Г. може закључити да је водовод „Врућих извора“ у друштвеној својини, јер њен рачун — како сам аутор каже — иде преко Земљорадничке задруге у Подунавцима и док водовод „Златац“ као приватни јер иде преко Срећка Мирјанића радника пом. задруге а то је преко мене. Он даље наводи да јединство села сигурно квари овај други рачун који иде преко мене и да би се исти требало интегрисати са овим првим рачуном.

Изградња водовода „Златац“ не би се могла третирати као неки приватни водовод, јер у његовој изградњи учествује као што већ рекох 85 домаћинстава а према разрезу по могућностима, са својим сопственим средствима, што значи да је и ово је дна од друштвених градњи. С обзиром да сам ја један од учесника у изградњи водовода „Златац“, то сам прихватио да за рачун новог водовода водим само благајну, а што се не може тумачити да је то био приватни водовод, и да би се требала са неким интегрисати, јер овај водовод има свој Режијски одбор и свог председника.

Аутор такође наводи, да је међу грађанима села Подунавци било јединства, за нову годину је вероватно могла и вода стигн, а овако не. Аутор Д. Г. и овде не поседује тачне податке, јер код извесног броја учесника у градњи водовода „Златац“ у домаћинствима вода је по текла још 6. септембра 1970. године а за нову годину воду је имало 78 домаћинстава од укупно 85 која учествују. За неколико дана и ових пре осталих 7 домаћинстава добиће воду.

Са овим чланком нисам имао намере никога бранити па ни себе, већ сам хтео изнети јавности тачно оно што јесте да извесни још не би живели у заблуди по питању изградње водовода „Златац“ у Подунавцима.

Срећко Мирјанић, служб. Зем. задруге „Јединство“ — Подунавци

и акције сложних грађана тих села да заједно са саветима својим месних заједница и уз помоћ Скупштина општине Врњачка Бања, решавају своје комуналне и друге проблеме. Но увек је било и биће људи који другачије гледају на тако широко постављене задатке и на стоје да их подвргну својим ужним интересима.

Нисам ништа у напису говорио у чијој су својини „Врућих извора“ нити у чијој се својини налази „Златац“. Па ако желите, друже Мирјанићу, могу сада да кажем. И један и други извор су општедруштвено добро, друштвена својина, они нису приватни, па и водоводи који се граде и изграде су, у овом случају, друштвена својина. Замерате ми што сам рекао да изградња водовода „Златац“ иде преко Вас. Послужио сам се само констатацијом из информације и ево шта у њој пише:

„Изградња водовода са „Врућих извора“ иде преко рачуна Земљорадничке задруге Подунавци, као заједничке задруге и за грађане села Грачац, док изградња водовода са извора „Златац“ преко Срећка Мирјанића, радника ЗЗ „Подунавци“.

Према обавештењу од Месне канцеларије Подунавци за изградњу објеката са „Врућих извора“ прикупљено је око 70 милиона старих динара и са овим средствима до сада је завршена главна мрежа, док су у току радови на главној каптажи и 2—3 преливна бунара. На мрежу, „Врућих извора“ од друштвеног сектора надвезују се организације: земљорадничка задруга Подунавци, 5 часама од чега 2 у Грачацу, а 3 у Подунавцима са учешћем од 25.000,00 трговинско предузеће „Црвена застрада“ са учешћем од н. динара 6.000,00 дом Здравља у Врњачкој Бањи са учешћем од 5.000,00, основна школа Подунавци са учешћем од 5.000,00, и месна заједница Подунавци за потребе Дома културе у Подунавцима са учешћем од 6.000,00 нових динара“.

Ето, друже Мирјанићу, на основу ових података дошао сам до закључка да „Врућих извора“ имају велику снагу, па је неко учинио да се она не искористи рационално. Која је изградња водовода друштвено била оправдана, то најбоље знају грађани села Грачаца и Подунавца. Желим да њиховим даљим акцијама успешно решавају своје проблеме.

Одговор аутора

Друже Мирјанићу,

Објављујемо у целини ваш допис којим настојите да ово врњачко чињенице изнете у мом напису под насловом „Велика снага „Врућих извора““. Не треба ми врће ни хладно да подмишљемо, већ да нека штања овим путем ранијетимо и објаснимо. Цео текст исправно сам из „Информације Скупштине општине Врњачка Бања о изградњи водовода у селу Подунавцима“, која је била у саставу материјала достављеног одборницима за седницу ове скупштине, крајем децембра прошле године. Додуше, желео сам, али нисам имао слободног времена да тој седници присуствујем.

Кажете да сам изнео неколико нетачних чињеница, односно података у вези изградње водовода у Подунавцима. У мом напису нисам рекао да је збор одржан у мају 1970. како ви кажете, већ „марта ове године“, тј. 1970. на коме су узели учешћа и представници Скупштине општине. Било је мишљења и прогунчавања, за и против довођења воде из „Златац“ и из „Врућих извора“. Одлучено је на овом збору да се пође у акцију, у борбу за воду са „Врућих из-

вора“, који могу да „напеје“ све потребе свих домаћинстава из ових двеју месних заједница, чија је огромна већина грађана схватила предност планинске воде, над оном „златном“ из „Златац“. Такву формулацију сам направил читајући ову информацију, а ево шта се у њој поводом тога збора долаже каже:

„На крају, збор је одлучио да се за сада не иде и са овом градњом, већ да грађани села Подунавца јединствено учествују у изградњи водовода са извора „Врућих извора“ са грађанима села Грачаца“. Дакле, реч је о јединственој акцији оба села. Зато се у овој информацији каже: „Изградња водовода са извора „Врућих извора“ по пројекту предвиђа довољне потреба за око 593 домаћинства, а акцију воде 249 домаћинства из села Грачаца, око 170 из села Подунавца, рачунајући и око 50 домаћинства равничарског дела села Вранец и 63 домаћинства Новог Села, која су насељена испод железничке пруге и која раније нису учествовала у изградњи водовода Липова — Рсовци — Ново Село“. Према томе, друже Мирјанићу, у напису сам истакао инциди-

У НОВОГОДИШЊОЈ НОЋИ У МАТАРУШКОЈ БАЊИ МЛАДИ КРАЉЕВЧАНИ ЗАМЕНИЛИ СТАРИЈЕ

Краљево — Као што смо и најавили у хотелу „Жича“ у Матарушкој Бањи на дочеку Нове године били су гости из Краљева. Само за разлику од претходних година овога пута међу гостима махом су били млађи Краљевчани који су заменили своје старије суграђане. Мада су готово сви гости с правом не годували на напрене цене угоститеља за ову ноћ, далеко веће незадовољство је било због ретко лошег оркестра чије је музицирање нарушило углед хотелу „Жича“. Како је ноћ била дуга, а Нова година се једном чека, гости су сами створили штимунг и дуго новогодишњу ноћ провели ипак у пријатном расположењу.

Нисам имао податке које ви сада износите да је „за Нову годину“ имало воду из „Златац“ 78 домаћинстава од укупно 85 која учествују у довођењу воде“. Написао бих о томе, Али, друже Мирјанићу, одакле ће добити воду остала домаћинства? Или су је можда добили?

Доброслав Гемаљевић

ЗА ВРЕМЕ ДОЧЕКА НОВЕ ГОДИНЕ

НОВОГОДИШЊЕ ПЕЧЕНИЦЕ ПОГАСИЛЕ СИЈАЛИЦЕ!

* ЗАШТО ЈЕ МНОГИМА ПРЕСЕЛА НОВА ГОДИНА? *
* ЛУДА НОВОГОДИШЊА НОЋ УЗ ЛОЈАНИЦЕ. *
* БРИЈАЊЕ МИНЕРАЛНОМ ВОДОМ.

По старом обичају електро дистрибуција је својим потрошачима и ове Нове године приредила непријатно изненађење. Уз све електричне непријатности град и околна насеља остала су и без воде у време када је била најпотребнија. Ова два проблема су до беса револтирала успеха.

упале сијалице, дежурајући крај лојаница.

Исте ноћи, око 11.30 часова, упутили смо се у „Електрокомбинат“. На дежурству смо затекли двојицу електричара, који рекоше да улажу све напоре како би се кварови отклонили, али без много успеха.

Из неvezаног разговора, заључили смо да су то давнашњи проблеми Краљева и да се тако нешто могло десити приликом најобичнијег већег оптерећења мреже. Тако испада да се знало за то, али нико није ништа предузео и новогодишње печенице погасиле су струју.

На многим трпезама сервисне су подупечене гиванице, недопечени прасици... Домаћице су имале одличан изговор: — струја је све упропастила.

Нестанак воде имао је још трагичније последице. Воде је нестало у време финалних новогодишњих припрема. Неки су се затекли у купатилима, беспомоћно гледајући пратне сливине, други су остали са пола обријаног лица... Плавнски се да не закасне на дочек, најпромућурнији су се сналазили како су знали и умели. Велики је број грађана који су се за новогодишњу ноћ обријали уз помоћ Буковичке минералне воде. Кажу, није било лоше.

— Пошто нисам био сигуран да ће доћи вода, дохватио сам флашу минералне воде и тако обријао другу половину лица — прича нам Мића Вукадиновић, из улице Филипа Кљајића.

М. Глиповић

Дочек Нове године у хотелу „Турист“
Снимно: фото Илић

и операсположила грађане. Уместо дочека Нове године крај телевизијских пријемника, велики број породица, нарочито у Босанско-херцеговачкој улици у Рибници, — рекао нам је том приликом Никола Мијонић.

У ВРЊАЧКОЈ БАЊИ ЗА НОВУ ГОДИНУ ПРЕКО 10.000 ГОСТИЈУ

Врњачка Бања, лепотица испод шумовитог Гоча, најатрактивнија југословенска бања, спремно је дочекала овогодишњу највећу селију и свакако најдужу ноћ.

Још пре петнаестак да на сви врњачки хотели, међу којима и они најмодернији: „Фонтана“, „Звезда“, „Парк“, „Слобода“, „Дом одмора“, „Слатина“ и други, били су распродајени. У свим хотелима, украшеним најразноврснијим украсима, са изванредно припремљеним програмом и богатом врњачком трпезом, нашло се на дочеку Нове године преко 10.000 гостију и Врњач-

на. Највећи број љубитеља ове познате бање дошло је из Београда, Новог Сада, Крагујевца и других места широм земље. Они су желели да и први дан у Новој години дочекају у Врњачкој Бањи, најпосећенијем југословенском туристичком месту, која ће и за прошлу годину према незваничним подацима, задржати ову славу титулу.

У „Звезди“ и „Фонтани“, најмодернијим врњачким хотелима, било је највеселије и најатрактивније. Ту је весеље и посекло било расположење уз позната жупска пића и најквалитетнију минералну

воду „Врџици“, која је прошле године добила на сајму „Скендерија“ у Сарајеву, златну медаљу, трајало до зоре.

Док су се многобројни гости веселили у врњачким хотелима, на познатом Чајкином брду, у просторијама Гимназије „Слободан Пенезић — Крдуц“, нашло се преко 1.000 ученика из Врњачке Бање и околних места. Они су за време ове најдуже ноћи били сами, без својих професора. Веселили су се до зоре уз веома разноврстан програм који су сами организовали и припремили.

Љ. Косић